

D. SZABÓ

Chat Noir

kölnivíz

KÉSZÍTI: M. ODOLMÜVEK R.T. BUDAPEST X.

Déliab

Művészeti, Irodalmi,
film és rádió hetilap

Főszerkesztő:

BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

XVIII. évfolyam

Budapest, 1944
szeptember 9.

37. szám

A NAGY ÚR

Részlet Bánffy Miklós drámájából, mellyel a Nemzeti Színház új idényét kezdi

(Szláv pásztorok tanúja. Idegen asszony jön a dombon, idegenszerű a rongyos ruhája, keleties, vörös mintájú. Kócos fekete haja csapzottan lóg az arcába. Kezében nehéz vándorbot.)

Pásztorlegény: Asszony, egy asszony!

Gazda: Ki vagy, ki vagy? (A fejszével feléje suhint.) Ne gyere közelebb, ki vagy?

Asszonyok: Ki az, ki vagy?

Idegen asszony: Nem láttátok Bülimirt, a fiamat? Nincs itt?

Gazda: Nem tudom, kit keresel. Itt nincs senki idegen. Eriggy tovább.

1. asszony: Fáradtak látszik szegény.

2. asszony: Honnan jössz?

Idegen asszony: A fiamat, az én kis fiamat nem láttátok? Nem tudjátok, hol van?

2. asszony: Be furcsa ruhája van. És milyen rongyos...

1. asszony: Honnan jössz?

Idegen asszony: A kis fiam után. A kis fiam után jöttem. Elvittek. Utána jöttem.

Gazda: Nem mi vittük el. Mi pásztorok vagyunk. Itt nincs.

3. asszony: Szegény, milyen fáradt. Nem vagy éhes? (Idegen asszony int.)

1. asszony: Gyere be. Adunk valamit.

2. asszony: Nem az ogürok kezéből szaladtál el?

3. asszony: Gyere, szegény asszony.

1. asszony: Honnan jössz? Mondd meg hát!

2. asszony: Beszélj! beszélj! Én olyan kíváncsi vagyok.

Idegen asszony (kelet felé mutat): Onnan, messziről, messziről!

2. asszony: A hegyekből? Talán a hegyekből?

Idegen asszony: A hegyeken is túlról. (Indul.) A nagy folyón is túlról. (Majd hirtelen nyugtalansággal.) Igazán nem láttátok a fiamat?

Gazda: Miért keresed nálunk, ha nem vagy idevaló?

2. asszony: Melyik nép földjéről jössz? Hol lakik a néped?

Idegen asszony: Ki tudja azt? Ahol egy nép lakott, ott nem lakik, ott más lakik. Egyik elment, másik odajött... Az itt volt, nincs, senki nincs, senki. Más van ott szálláson; az is megy, meg tovább... Én jöttem, jöttem, mind jöttem utánuk. Jöttem ahogy tudtam... A fiam, az én szép kisfiam. (Str.)

Gazda (int a pásztorlegénynek): Nem eszelés ez?

Idegen asszony: Otthon voltunk. Csendben. Jó csendben. Egyszerre csak lovasok jöttek. Idegenek. Nem tudom, kik, lovon. Elvittek, akikt akartak a lovasok, akikt megfogtak. Szíjon. Rabnak. Áh, az én kis fiamat is! A lóra kötötték, úgy vitték... Akkor engemet is vigyének! Kértem, könyörgtem. Térden, térden! Nem! Nem! Nem kell! Vén asszony. Nem kell! És el... El... Én utánuk. (Fölkáll.) A lányom után. A paráztás után. Be gyalog, gyalog és ök lovon. És jövök azóta, ide annyi nép, huj, mennyi nép! És a népek és mennek, mind mennek, mint a nyáj, mind, mind mennek! Nagy hegyeken, pusztákon át, sok nagy folyón és újra pusztákon mind mennek napnyugotra! Jaj, hogy találók reá, az én kis fiamra? Az egyetlen kis fiamra!

3. asszony: Szegény asszony!

Idegen asszony: És mindig kiáltok! Kiáltok! De hiába! Mind kavarognak a népek és én hiába kiáltok. Két szentendéje, hogy hiába kiáltok! (Összerogy.)

Hámory Imre Toldi Miklósa — a „János vitéz” örökében

Százhat évvel ezelőtt írta Vörösmarty Mihály, hogy a színházban „me láthatjuk majd a világot, amint volt s vagyon”. Az Új Magyar Színházban az Operaházunk két olyan kiváló és közismert értékével, mint Hámory Imre és Oláh Gusztáv főrendező közreműködésével bemutatott zenés darab, a „Toldi” sikere is a hajdan tiszteletét sugallja. Toldi Miklós alakja a népszerűségnek olyan nemes fényű foglalatába került, hogy Arany János feledhetetlen eposzából méltán lépett most már a színpadra.

Hámory, mint Toldi Miklós

A hosszú várakozás után a népi tettrekészség és nyílt becsületesség hőse méltó megszólaltatót kapott Hámory Imre személyében. Ez a minden ízében magyar és talentumos művész egyenesen Toldi alakjának meglevenítésére született s zengő hangjával egész lelkünket beleviszi az eseménybe. Hámory egyaránt művésze a szónak és az éneknek, a prózai beszédnek és a hang zenei felhasználásának. Alakítása nagy munka eredménye s annyi figyelmet

és becsvégyat szentelt neki, hogy megkérdeztük, árulja el a siker titkát. Rövid gondolkodás után a következőkben válaszol kérdésünkre:

— A siker, sajnos, még a legnagyobb művészek számára is csak pillanatokig tart s a hervadó virággal egyideig tartó elismerésért is naponta kell újra és újra harcbaszállni. Ez azonban nem jelenti azt, mintha az igazi színész nem fordítana aprólékos figyelmet még a legkisebb feladatra is.

— A Toldi milyen feladatot? — vetjük közbe.

— Igen szép és nemzeti szempontból nagyon érdekes, mert a János vitézzel vonható párhuzamba, hiszen mindkettő olyan nagy magyar lángész lelkéből lelkedezett, mint Petőfi és Arany. Tiszta magyar levegőjével a „Toldi” is a „János vitéz” örökségét hordozza... Azt hiszem, sőt az a meggyőződésem, hogy békésebb időkben, gazdagabb kiállítással, teljes nagyszínpadi zenekarral már az első pillanatokban is olyan nagy érdeklődéssel fogadták volna, mint a János vitézt annakidején, hiszen a zenéje és dalszámjai is igazán elsöprőek, — tehát sor kerül még a „Toldi” felújítására is...

Az operaházi és a prózai színházak szeretetét régóta hirdető kiváló énekművész jóslatára most is szívesen hallgatunk — kívánjuk, hogy ez a jóslat legalább olyan szép legyen, mint a hangja...

HONTHY HANNA

A NYÁRI SZINPAD HIVATÁSÁRÓL

Az operettprimadonna pálya tetőpontját körülbelül az bizonyítja legjobban, hogy a darabot hirdető plakáton hova és milyen betűkkel, milyen nagyságban és minő szembetűnő nyomdatechnikai fogással kerül a primadonna neve. Etekintetben Honthy Hannának nemigen lehet panasza, mert az Erzsébetvárosi Színház nyári újdonságának, a „Cserebogár, sárga cserebogár”-nak a plakátján messze kimagaslik a neve ennek az elsőrangú színésznőnek, pedig van itt elég szereplő. Temérdek színész és stálista megkapja a szerzőtől a ki- és bemenetet, a színpadon való megjelenés és a plakáton való szereplés jogát,

No, de a közönségnek is csak az ilyen plakát vonzó, ha Honthy Hanna nevét így látja kinyomatva. Megkérdeztük hát tőle, saját magától, mondjon valami érdekeset erről a hosszú éveken át kialakult művészi rangról és tekintélyről a Délibáb olvasóinak. Íme a vallomása:

— A multság ma a léleknek a legfensőbb gyönyöre, s boldog vagyok, amiért módomban volt sok fővárosi nyáron át

A primadonna

„A mi játékkunkat megbecsülik, szintén felejthetetlen. És ne felejtjük a zene és az ének boldog önfeledtjeinek hálóját, hiszen a nyári operettnak zene az idege és ének a szíve...”

Honthy Hanna valóban ezektől a nyári színházlátogatóktól kapta meg első sorban a hála koszorúját. Aki az utolsó húsz évre vonatkozólag a magyar kedélyvilág fejlődését meg akarja írni, érdekes és megkapó sorokat kell szenteljen Honthy Hanna személyének...

E. J.

Ruhavizsgálat előadás előtt

szórakoztatni a pesti közönséget. Ezekben az esztendőekben — legalábbis nyáron — arra volt elsőrendűen szüksége az embereknek, hogy pár órára kikapcsolódjanak a világ súlyos gondjából s legalább a színpadon ne lássanak drámát és tragédiát. Rendkívül jó érzés volt számomra és nagy színészi elégtétel, hogy annak a nagyszámú publikumnak, mely estéről-estére megtöltötte a nézőteret, része volt abból a csöndesebb fajta örömből, amelyet csak a nyári színészek tudnak szerezni a megkönnyebbülésre váró járadt embereknek.

— Nem vágynak az operettszínészek a téli színházak drámai műsorára? — vetjük közbe Honthy Hanna okos szavaira.

— Nekünk a dolog természeténél fogva le kell mondanunk a Jászai Mariknak és Odry Árpádoknak kijáró drámai alakításokról, de a tetszésnek az a foka és módja, amellyel

Jelenet a darabból

Martzy Johanna külföldön és itthon

Martzy Johanna, a kitűnő, fiatal hegedűművész nő nem régen jött meg külföldi hangversenykörútjáról, amelylyel kapcsolatban a következőkről számol be:

— Első fellépésem Krakóban volt, ahol szabadtéri, esti hangversenyen Bach A-dur versenyt játszottam. Nagy meglepetés volt számomra, hogy a főkormányzóságban a háború és az arcvonal közelsége ellenére is milyen fejlett és szervezett a zenei élet. Krakó után Bécs volt a következő állomás, ahol a rádió részére Bartók I. rapszódiját és Ravel: Tzigán c. művét játszottam lemezre. Innen Salzburgba mentem, ahol igen magas színvonalú zeneelméleti kurzuson vettem részt.

Általában külföldi utam sok élményt tartogatott számomra, mindenekeftő alkalmam volt megismerni a totális háborúját vívó Németország zenei és belső, mindennapi életét.

— Itthon mivel tölti idejét?

— Alig pihentem ki külföldi utam járadalmait, a rádióban Vivaldi hegedűversenyével, a Károlyi-kertben pedig Brahms versenyevel léptem fel. A közeljövőben valószínűleg sor kerül néhány vidéki koncertre is, aminek különösen szívesen teszek eleget, mert korábbi tapasztalataim alapján nagyon jó véleménnyel vagyok vidéki zenei életünkről és vidéki közönségünk fejlett zenei kultúrájáról. Általában kedvenceimet, a régi mestereket és az új magyar szerzőket, Veress Sándor, Tóth Dénes, Takács Jenő, Gárdonyi Zoltán, stb. műveit tartom műsorom.

Megkérdezzük még Martzy Johannát, hogyan készül hangversenyeire.

— Állag napi négy órát gyakorolok, ezenkívül elméletileg is alaposan átgondolom műsoromat. Szerintem tudniillik éppen annyira lelkesedik a közönség a művész játékáért, amennyire a művész lelkesedik a mű iránt. Ennek szem előtt tartásával a legkomolyabban készülök fellépéseimre, mert nem elégszem meg az úgynevezett „látszat sikerrel”, hanem a tartós, komoly siker elérése a célom. Azzal pedig tisztában vagyok, hogy az ilyen sikerért nagyon meg kell dolgoznia mindenkinek — fejezi be a beszélgetést Martzy Johanna.

K. E.

Villáminterjú Nagypál Lászlóval

Nagypál Lászlót, az Operaház kitűnő tenoristáját hangversenyének szünetében kerestük fel. Megkérdeztük tőle, milyen munkával töltötte a nyarat és milyen új szerepei lesznek a jövő évadban?

— Butyovszky-utcai lakásomból kibombáztok, azóta Budán lakom. Mivel állandóan itthon voltam, többször felléptem a Károlyi-kertben, ami úgyszólván az egyetlen szereplési alkalom volt a nyáron. Szeptember 10-én a rádióban énekltem a Boccacciót, utána Gyurkovics Máriával lesz ugyanott dalestem. Ezenkívül átvettem régi szerepeimet és most az újakra készülök, mert Lukács igazgató úr úgy tervezi, hogy a Bohémélet, Lakmé, Manon és Varázsfuvola tenorszerepeit fogom énekelni az Operában.

Nagypál László operaszerepei mellett sok könnyű zenét is énekel. Megkérdezzük, melyiket éneklí mégis szívesebben.

— Nem tartom károsnak, ha az ember operával, vagy könnyebb dalokat énekel, de mint operaénekesnek mégis a komoly zene az igazi terrénomom és szívesen odaadnám száz operett éneklését a „Dichtertliebe” daleklus egyszerű elénekléséért.

K.

Gárdonyi „Annuská”-jában lép fel Szelezcky a Nemzetiben

A Nemzeti Színház egyik idei újdonsága Gárdonyi Géza „Annuská”-ja, a közkedvelt üdvöske, Szelezcky Zita főszereplésével.

Az érdekes és értékesnek várható drámai produkció miatt érdemes felhívni a közfigyelmet, hogy Gárdonyi Géza volt a legreményteljesebb drámatrónik, aki sikerrel próbálta megteremteni a magyar paraszt drámát. Előtte már lassan meghalt az a színpadi műfaj, amely örök vasárnapnak tűntette fel a falu életét, ahol csak dal és óta s megint csak gondtalan éneklés van s az élet hétköznapijait is lobogós ingujjban, ezüstfokossal éli végig a magyar paraszt.

Az „Annuská”-ban még Gárdonyi megtartotta a népszínmű idilli sugárzását. Eppen ezért mondható szerencsésnek, hogy Kovács Aladár Szelezckyre osztotta ki a főszerepet, akinek a természetétől az idilli megnyilatkozás nem esik távol. A Nemzetibe visszatérő Zitát nagy figyelemmel várja a Nemzeti közönsége a magyar középosztály. A szenvedés tisztító és fölemelő érzése áll a darab központjában. „Valami különösen szép törvény az Istennek földi rendjében, hogy minden szerencsétlenségünkben jó fakad. Minden keserűségünkben valami édeség... Minden szenvedés valami gyönyögt terem... A szívet azért adta az Isten, hogy szenvedjünk vele...” — ezek a Szelezcky legszebb mondatai az egész darabban. Elképzelhetjük, micsoda bánatos érzelmességgel mondja majd el Zita: volt már a nemzetnek csalogánya, legyen hát üdvöskeje is.

PESTI INTERJÚ

a szentendrei Szemere Verával

— Szentendre, Szentendre, ott lakom én . . .

A régi és önkényesen megváltoztatott sláger a ragyogóan napfényes Kossuth Lajos utcán dúdolgatja egy ugyancsak ragyogó ifjú hölgy, akinek arcát bronzbarnára égette a nap és lenge nyári ruhájába olykor-olykor játékosan belekap a sóhajtva vágyott szellő.

A hatalmas napszemüveg szinte felismerhetetlenné tette arcát, némi szemlélődés után mégis felfedeztük benne Szemere Vera vonásait.

A diskurzus megkezdése pillanatok műve volt.

— Hogy állunk a színházi fronttal, kedves Vera?

Titokzatosan mosolyog.

— Néhány színházzal tárgyalok. Hogy mi, illetve melyik lesz a végleges, nem tudom. De hisz nem is olyan lényeges. Lehel, hogy csak szerepre szerződöm.

— És a filmfronton?

— Nemrégén jött ki a „Magyar sasok” című repülőfilm, amelynek női főszerepét alakítottam. A napokban kerül vászonra a „Fiú vagy leány” című új magyar filmvígjátékom, amelyet a szakmában fiatalok filmjének neveznek.

— Beszéljen valamit a nyárról.

— Az egész szünetelt Szentendrán töltöttem, valóságban bennszülottem ott. Most is csak félnapra ruccantam fel Pestre s alig várom, hogy visszatérjek haciendámba.

— Mivel tölti az idejét?

— Mivel? Sporttal. Három éve nem jutottam hozzá! Hogy igazán nyaralhassak egy kicsit. Tudja, milyen jó teniszezni? Vagy evezni és úszni és tornázni? . . .

— Ne folytassa kérem! Ne csináljon gusztust egy szegény pesti dolgozónak. Mi újság még?

— Valamit igazán megírtatna . . .

— És pedig? . . .

— Írja meg, hogy köszönöm azokat a lapokat, amelyekel a harctérről küldenek nekem a katonák. Nagyon-nagyon örülök mindegyiknek. És írja meg, hogy annak a zeneszerző katonának a dalait, aki annyi kedves nótát küldött a címemre, a legközelebbi alkalommal előadom a rádióban.

(T. T. A.)

Igy nyaraltam a Duna partján. Őszszel azt hiszem benevezhetek valamelyik moustre kerékpárversenyre

Ugye édes a kis-kutyám? Ezenkívül okos is és ami nem kevésbé fontos, valóságos kutyahűséggel ragaszkodik hozzám

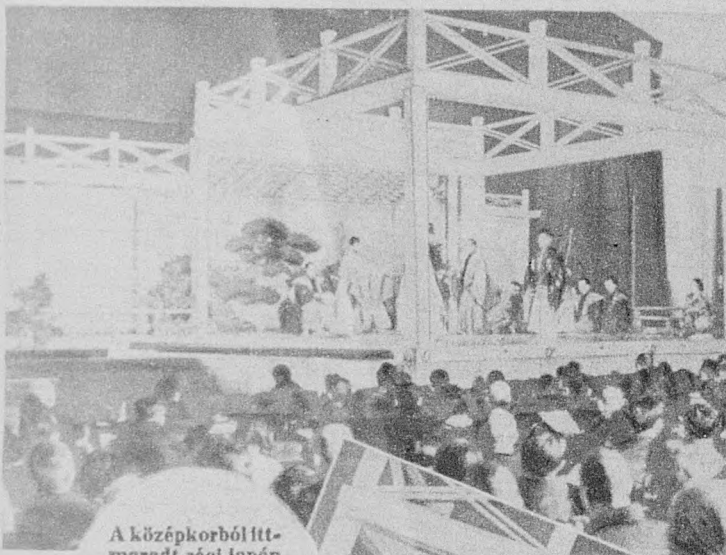

A japánok „Szelezky Zitája” most töltötte be a 21. életévét. Li Hsalingnak hívják s remek koloraturhangja is van

A JAPÁN SZÍNHÁTSZÁS európai szemmel

Ha Európában japán színházcsoport beszélnek, akkor mindig néprajzi érdekességre gondolnak elsősorban, — nem a művészet egyetemes tényezőire, hanem a földrajzi távolságra, a japán népszokások különlegességére. Tehát ebben az esetben a néprajz győz az esztétika felett. Valóban, a műveltségbeli és életmódbeli különbségek oly nagyok, hogy ezek megmagyarázzák a két világ, Japán és Európa közli mély szellemi kapocs felvételének a nehézségét. A két világ-rész közelebb hozására irányuló kísérletek naivak és sokszor nagyon felületesek. Csak a szellem külsőségeit veszik figyelembe: az izlést, divatot, a művészeti ritkaságokat. Pedig ezek az ismeretek kimerülnek egy mesebeli ország csodáinak a kutatásában és misztikummal átitatott történetek előadásában.

Nézzük közelebbről a japán dráma helyzetét. Ha egy európai rendező valóban lényegében akarja megragadni a japán színhátszást és nyugati közönség előtt akar színrehozni valamely japán darabot, akkor elsősorban arra kell törekednie, hogy az előadás ne nyomja el a költői szöveg egyetemesességét. Ez nehéz helyzetet teremt a rendező számára, mert a nyugati színészek nehezen tudják követni a japán színészek stílusát. A néhány évvel ezelőtt bemutatott japán tárgyú darab, amelyet Kállay Miklós írt, sikerét elsősorban annak köszönhetné, hogy ezt a roppant bonyolult színhátszási területet Bajor Gizi a maga állélessével és széles művészi skálájával hódította meg elsősorban és a bécsi japán követség nem győzött ezen eléggé csodálkozni. Csak az a baj, hogy ritka ilyen művész él és működik Európában, tehát a lökéletes japán színhátszási stílus megteremtése elsősorban mindenütt a rendező vállára hárul át és ez nem mindennapi feladat. Legtöbbször — a Pillangókisasszony melodramatikus modorát vá-

A középkorból itt-maradt régi japán jelenet. A szereplők nemét és korát csak a maszk jelzi. A két rivális ket-16s harca bottal

A két vétkes hősnő átmege az engesztelés jelképes hidján

**Fantasztkusan
kimaszkírozott
énekkar ünnepli a
Jó Szellem
dialalát**

lasztják, amely Puccini zenéje nélkül teljesen értéktelen. Így alakul ki aztán az európai színpadokon a porcellánutánzatot és a Huzigamát ábrázoló „made in England” jelirátú cigarettatárca japánja. S bizony erre a japánok nehezen palástolható elrökönyödéssel tekintenek, akárcsak mi magyarok arra a fals magyarság-ábrázolására, amely a esikós-fokoschullasch közhelyében merül ki.

A legfontosabb a drámai szöveg eredeti íze és hangja. Ennek a tételnek a megvalósítására törekedett az a két darab, amelyet Nyugateurópában az utóbbi években többször előadták, de még hozzánk nem került el egyik sem. Két japán mestermű ez, — egyik a „Gyönyörök negyedében”, — a másik a „Vidéki iskola”. Az első szerzője Takamatu, a másik egy japán történelmi tragédiából készült.

Takamatut külön be kell mutatni a magyar olvasónak, hiszen ő a japánok Shakespeare-je. Valóban talál a hasonlat, hiszen Takamatu éppen a 17 században élt, maga Shakespeare pedig éppen 1616-ban halt meg. Mindkettő meghozta hozzája színjátszásának, illetve a színdarabírásnak végleges kidontakozását. Megmenekültek a szerzői gépiesség minden maradékától és megalkották a szigorúan művészi tökélyű szöveget. Takamatu működése még forradalmibb, mint Shakespeare-é, mert a pantomimnek és bábszínháznak írt kidolgozatlan drámai cselekmény helyett drámai tökéletességű darabot ő írt először a japán színház számára. Alakjainak tökéletes emberi formát adott, a jellemet kidolgozta és a cselekmény vezetőjévé tette s egyben megőrizte a végtelenül finom költői hangulatot, amelyet a japán néplélek különben is megkíván.

A japán lélek mélyén olyan tulajdonságok rejlenek, amelyek áthidalnak mindenféle távolságot, amely faji, hagyományi különbségekben nyilvání meg. Ma már bármely japán színházba nyugodtan benyúlhat az európai szemlélő, mert az emberiség és a lélek mélysége drámai kidolgozásban vetül a szemé elé — éppen úgy, mint az európai színházakban. (e.)

A jölelkü világ-vándor jelenlétében a császár elé vonul egy hányatott életű, ifjú, aki bűnbocsánatot nyer

A japánok Bajor Gizlje — maszokban

FILMKRITIKÁK

Párizs rejtelvei

Francia
grand-guignol

A világ egyik legnagyobb ponyvairója Eugen Sue regényének filmváltozata. Keveredik benne a francia filmek sok jó tulajdonsága a millió dolláros amerikai történelmi giccek kiegyensúlyozatlanságával. A szerzők a szélesmedrű regényt nem tudták arányosan összesűríteni s jó részben adósk maradtak a történetek motiválásával is. Az még rendben van, hogy a gerolsteini nagyherceg minden iganz ok nélkül az 1830-as években a párizsi alvilág moesarába keveredik s ezen az alapon háborzongató eseményeknek lehetünk szemtanúi, amint az egy valamire való grand-guignoltól el is várható. De az már élesen kifogásolható, hogy a közönség sokáig nem tudhatja, miért akarják mindenáron meggyilkolni a női főszereplőt, a kedves szőke leányt, akiről már kezdetben sejteni lehet, hogy a herceg eltűntetett leánya. A rémfilmek ismert bűnöző típusai sablonos jellegzetességgel megformálva vonulnak fel a vásznon, a rendező kiváló utánérző és másoló képességéről tanuskodva. Viszont el kell ismerni, hogy a gyártók a költséget nem kímélték s a filmet teljes korhűséggel készítették el. Az operatőr is jó munkát végzett egyes részleteket igazi filmszerű beállításokkal fotografált. A főszereplők nevel a magyar közönség előtt ismeretlenek, de azt lehet mondani róluk, hogy elsőrendű kiváló színészek.

Egy boldog ember

Német
vigjáték

Ewald Balsler alakítása teszi különlegessé a filmet, amelyben az emberi jószágba vetett hit nemes elemei keverednek a megkeseredett embersors és az élet alapjait megrendítő csalódás fanyar alkatrészeivel. A nagy kémikus és furcsa családjának története csak annyiban vigjáték, amennyiben nagy emberismerettel megrendezett derűs jelenetei megmosolyogtatnak, azonban a mese fonalába lépten nyomon drámai elemek keverednek, s ezek ólom-súlyokkal terhelik a vigjátéki könnyedséget. Ewald Balsler, akit a Rembrandt-filmből ismert meg a közönség, a kémikus professzor szerepében is kiváló jellemszínésznek bizonyul. Három gyermekét, Viktor de Kowa, Gustav Knuth és Maria Landrock alakítják nem éppen összeillő játéktílussal.

Maga lesz a férjem

Vidám
olasz film

Igen jó olasz vigjáték, mestéje az első részben a való élethez igazodik, párbeszédei szellemesek. Frissen pergő képekben mutatja be egy leánynevelő intézet mozgalmat, vidám életét, majd egy huncutkodó kicsapott leány kerül az előtérbe, aki otthon a szüleinek azt hazudja, hogy beteg s ezért jött haza az intézetből. Egy munkájának élő komoly orvosnőrt hívnak hozzá, aki a leány kedvességétől elesébitva napokon át fejezi az ártatlan csalást. A beteg és az orvos barátkozásának szerelem és házasság lesz a vége s a különös az, hogy a vigjátéki bonyodalmak ezután kezdődnek azon az alapon, hogy az elfoglalt professornak kevés ideje marad feleségével törődni. A film legkedvesebb jelenetei azok, amelyek a leány betegszobájában játszódnak le. A későbbiekben sem zavarnak az erőszakos fordulatok s ezért a vidám játék harmonikus szórakozást nyújt. A három főszerepben a legjobb olasz színészek mulattatnak. Az álbeteg diákleány Alida Valli, aki ma már olyan kedvence a budapesti közönségnek, mint bármelyik népszerű filmszínésznő. A másik kicsapott leányt a kis szeleburdi Lilia Silvi játssza, akit a „Szélvészkisasszony” címszerepében ismertünk meg. Az orvos alakját Amadeo Nazzari teszi rokonszenvesse egyszerű, közvellen játékaival. Alig van filmszínész, aki kevesebb eszközzel többet tudna kifejezni, mint ő.

KÁLLAY ISTVÁN

KÉPES HÍRADÓ

Kiadták az új vidéki szin-
igazgatói engedélyeket az
1944-45. évre. Ezek szerint
vitéz Bánky Róbert (Szeged,
Hódmezővásárhely, Kispest),
Beleznai-Unger István (Deb-
recen, Eger), Földessy Géza
(Miskolc, Nyíregyháza), Ho-
mokay Pál (Ungvár, Bereg-
szász, Munkács, Sátoraljajá-
hely), vitéz Jakabffy Dezső
(Szalmárnémeti, Dés, Mára-
marossziget), Kőrössy Zoltán

Kondorossy László Miskolcon Kiss Ferenc és Hajdu Anna vendégszereplésével nagysikerű kívánsághangversenyt rendezett

very László, akik a kisebb he-
lyeken tarthatnak előadást tár-
sulataikkal.

Rétalapi Hlatky László Or-
szágháró Kamaraszínház veze-
tésére kapott engedélyt. Buda-
pest és Kolozsvár kivételével
bárhol tarthat kamarajáték-
szerű előadást három heti idő-
tartammal. Károlyi Vilmos
hasonlóképpen Déryné Játék-
színi vezetésére kapott engedélyt.
Ő főleg zenés és énekes játékokat
mutathat be. A szintársulatok
nagy része már most is játszik,
a többiek heteken belül meg-
kezdik előadásait.

*
Guillaume Árpád ny. al-
tábornagy sokoldalú művészi
képességeit a magyar irodalom

javára gyűmölcsözletli, amióta
nyugdíjba vonult. Legutóbb
hosszas és megfontolt művészi
munka eredményeként német-
re fordította Arany Toldi-
trilógiáját. Ősszel már meg is
jelenik egyik nagy német ki-
adónál.

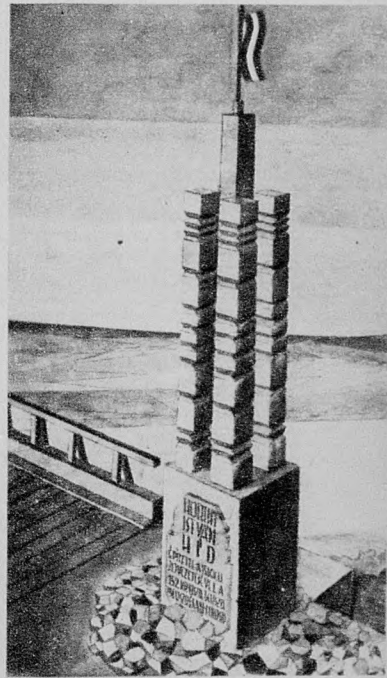
Máthé Jolán, a m. kir. Ope-
raház tagja berlini, bécsi,
poszsonyi vendégszereplése
után újra a pesti rádióban
énekel

(Ujpest, Kassa), Kőszegi Géza
(Szabadka, Baja, Szombal-
hely), Putnik Bálint (Nagy-
várad, Marosvásárhely), Szal-
lay Károly (Győr, Sopron,
Gyula), dr. Székely György
(Pécs, Kaposvár, Mohács),
Szokolay Gyula (Kecskemét,
Békéscsaba, Cegléd, Makó,
Szentés), Szűcs László (Szé-
kesfehérvár, Újvidék, Nagy-
kanizsa, Dombóvár, Szolnok)
kapták a fontosabb kerületeket.

Vidéki szinigazgató lett még
Thuróczy Gyula, Balogh László,
Hámori Aladár, Károlyi János,
Krémér Ferenc, Nádasi
József, Szabó-Hangya Márton,
Tóváry Pál, Vértes Károly,
Antal Lajos, Battyán Kálmán,
Cser József, Jódy Károly, Né-

M. Regös Ferenc festőművész Horthy István-émlék-művét az
orosz fronton avatták fel. Az emlékmű tervrajza

Báró Kemény Melinda és Lieszkovszky Tibor balettcsoportja nyilvános előadásra készül

előadó a német és svájci alpesi hasonló tájakkal. A völgy nemcsak a legszebb, hanem a legjobban védhető is ott, ahol a sziklák a folyót szűk szorosokba zárják. Szemtanuk elbeszélései alapján visszaemlékezik az 1914. őszi történet orosz betérésre. Öreg népfelkelők gyenge erők védtek a határokat s így tudtak bejönni Máramaroszigetig, két hét múltán azonban, mielőtt erősítést küldtek, mindenütt kivertek csapataink a muszáj. Most a megerősített Kárpátokban más a helyzet. Érdekes epizódokat mondott el Somody István a régi harcokról és megvilágítja a vidék színes történelmét.

*

Érdekes költői pályázatot hirdetett az amszterdami tudományos akadémia. A pályázaton latin nyelven írt eredeti költeménnyel bármelyik nemzetből származó költő résztvehet. A győztes költő négyszáz hollandi arany forint jutalomban részesül.

Szávai Lajos a zalaegerszegi társulathoz szerződött

Somody István, a kítűnő újságíró szeptember 4-én „Máramarosban fel a Tatárhágóig” címmel folytatta kárpáti előadássorozatát. Ez a hatodik előadás a legidősebb területrészről szólt, ahol, illetve, amelynek közelében kemény harcok folynak. A felső Tisza gyönyörű völgyét színes leírásban hasonlítottá össze az

Somody István érdekes előadássorozatot tart a Kárpátokról a rádióban

A magyar színházi kultúra hívei nagy részvétel értesültek PüNKÖSTI Andornak, a kiváló kritikusnak és írónak hirtelen haláláról, PüNKÖSTI Andor ötvenegy éves volt és pályafutása során mint esztétikus, kritikus kiváló érdemeket szerzett. Színházigazgatói pályafutása alatt Stanislawsky lelkes hívőjének bizonyult és törekvéseit mindig az újszerűség jegyében irányította. Halálával a magyar színházi kultúra sokat veszített, mert értékes elgondolásai, fiatalokat nevelő munkájával még sok figyelemreméltó eredményt tudott volna létrehozni.

KÖNYVEKRŐL

Gonda Anna: ÉS NEM LEHETSZ FELESÉG

Az írónő e regényében csodálatos meglátással a mai kor egyik legkényesebb problémájához nyúl. A férfi és nő örök harcát mutatja be a szerelemért és egymásért. Hőse két modern, mai lány. Mindkettőben él a vágy feleséggé és anyává lenni. A szeszélyes sors azonban a házasság helyett a szabadszerelem felé sodorja őket. És amikor választaniok kell szerető vagy feleség között, az egyik tiszta marad, míg a másik elhullik, mert nagyon szeret.

Nádai—Metykó: KÖLTŐ ÉS FESTŐ

Két művész: költő és festő munkája bontakozik ki a könyv lapjain át, majd a művészet magasabbrendű erejének varázsával, finom nőanszaival ragyog elő. Nádai Nagy Ferenc lírája nemeseen tisztá. Versel, prózai kifinomultan egyéni stílusban olvadnak egybe a belőlük áradó ritmikus ütemekkel. Metykó Gyula sajátos művészegyenlőségét visszatükröző rajzai, képei a lenyűgöző erő mélységeit vetlik elénk. Érdekes, művészi és szép kiállítású könyv.

Clementis Ervin: HOVÁ PARANC SOL?

A lélek magános és erőtlen, ha nem kapaszkodik Istenbe. A jószándék nem elegendő, ha nem fáradozunk magunk is a legnagyobb odaadással életünk helyes irányításáért. A szenvedélyt csak a hit és erős akarat győzheti le, a gyenge, a magános elbukik már az első kísértésnél. Ez a könyv tanulsága.

Nádai Nagy Ferenc: TÉGED KERESLEK

Az „igazi” utáni tiszta vágyakozás adja magvát e regénynek. Egy önmagát megtalált férfi keresi eleven elrendelt élettársát, s a fordulatok események sodrásában megtudjuk, hogy van-e igazi, avagy minden csak örök keltel, örök talány.

AZ ŐSZI RÁDIÓ

A rádió a nyári színházi szünet és a nyaraló színészek távolléte ellenére is elég változatosan állította össze nyári műsorát, amely most éppen lezajlóban van. Az őszszel átállítódó műsor előjelei máris bontakoznak. Ekkor majd egy-egy esti színházi előadásba való bekapcsolódás magától értetődő — s a helyszíni közvetítés varázsa ismét érvényesül.

Az ősz beállta előtt máris kész az új, télbe hajló, hosszú őszi program tervezete. A rádió igazgatósága állandó és szerves kapcsolatot tart fenn a magyar szellemi élet kiválóságaival, mindenkinek ismeri a képességeit és hajlandóságát, tehát a prózai osztály számainak összeállításakor ugyyszólván olyanképpen dolgozik, mintha sakktábla állna előtte s minden tervének megtalálja a megfelelő kivitelezőt. A legközvetlenebbül meginduló sorozata a „Vasárnapi séta”, amelynek keretében minden vasárnap a magyar újság- és szépirodalom képviselői lépnek fel egy-egy aktuális tárca erejéig, amelyben valaminő, éppen mindenkit érdeklő problémát hoznak ki.

„Nők — nőkről — nőknek” műsorában már a cím is eleget mond s a sorozatot Gulácsy Irén és Ignác Rózsa nyitja meg.

Aztán a nagy, híres, közönnepszámba menő magyar névnapok idején a rádió elé lép az éppen ünnepeit névvel rendelkező egyik kiválóságunk s a nemzet egyetemének nevében köszönti fel a hasonló nevűeket, visszaforgatva a történelem lapjait a régi, bensőséges családi névnapok hangulatos ünnepségeihez, amelyekben a magyar családiasság kapott szép megnyilatkozásokat. Nem kíván külön elismerést és előzetes magyarázatot az „Egy emberöltő magyar írásai” összefoglaló cím sem.

Nagy érdeklődésre tarthat számot a „Mi újság az északi irodalomban?” címmel induló program is, amelynek keretében Marchis György szólal meg időnként.

A nyári színházak éppen kapuzárás előtt állnak: az Erzsébetvárosi Színház 12-én zárja kapuit s a Márkuspark 15-én, eselleg 17-én. Ezzel egyidejűleg nyitnak a téli színházak. A Nemzeti 16-án üjítja fel Bánffy Miklós „Nagyúr” c. drámáját, a Vígyszínház pedig szeptember közepén tartja a „Mesebeszéd” premierjét. A Pesti Színház új szereposztásban adja elő Shaw Candidáját szeptember 20 táján. Az Új Magyar Színház szeptember végén nyitja kapuit Tóth Miklós új színművével, az Andrásy Színház pedig 9-én mutatja be egy francia szerző „Ne bízz a nőben” című darabját.

Két éve hall meg Mórincz Zsigmond. Tiszteletlő hétfőn délután bensőséges megemléke-

Galló Alizi, az Új Magyar Színház tagját a kolozsvári Nemzeti Színházhoz szerződtették

eredményeivel a magyar táncnevelés terén hasznosította. Az új idény kezdetével a népszerű, kiváló táncospár az idén is folytatja táncakadémiáját, ahol a tehetséges fiatal növendékek

A M. kir. Operaház szeptember 4-én tartotta társulati ülését, amelyen báró Lukács Miklós igazgató bemutatkozott és programot adott

zéssel keresték fel sírját a Kerepesi temetőben.

Lukács Margitól, a Nemzeti Színház kiváló művésznőjét súlyos esapás érte: édesapja, Lukács Kálmán ny. őrnagy hosszas betegeskedés után a napokban elhunyt.

Az európai táncművészet terén külön rangja volt Báró Kemény Melindának és Lieszkovszky Tibornak, a kitűnő táncospárnak, amely évekig tartó külföldi turnéinak

Palotás Imre a közelmultban két ízben is sikerrel énekelt a rádióban

Luxemburg grófia belépője. Márkus Lajos a farsangi „tömeg” vállán

Vitéz Gozmány György és Földessy Lilla nagyjelenete

Bazilovics Bazil nagyherceg és az énekesnő (Selmeczi Mihály és Patkós Irma)

Látogatás Ujpest „Luxemburg grófiá”-nál

— Ujpesti Városi Színház! — kiáltja végre fél-órás út után a kalauz és gyorsan leszállunk. Már látszik is a színházépület, amint — mintha kissé sérte-
dötten elfordult volna a zúgó, forgalmas útvonaltól — megbújik a fák és bokrok között.

„Luxemburg grófia — az 1944—45. évi színiévadra szervezett operett-társulat bemutatkozása Patkós Irma, a Fővárosi Operett Színház v. primadonnájának és vitéz Gozmány György, a Fővárosi Operettszínház tagjának vendégfelléptével” — hirdetik a plakátok. Bent a színházban, a nézőtér-
en zsúfolt széksorok. Ujpest közönsége nagy lelkesedéssel üdvözlí vitéz Gozmány Györgyöt, a kissmanys ele-
venségű Földessy Lillát, Selmeczi Mihályt, az első-
rangú komikust, Patkós Irmat, és az elegáns, jó-
hangú Márkus Lajost.

Mindent összevetve, az első felvonás után megállapítottuk, alig yettük észre, hogy nem fővárosi színház nézőtérén ültünk.

Az öltözők környékén is élénk az élet, főleg Gozmány Gyurka körül. A sok autogram-kérő hölgytől alig tud átöltözni.

— Csak ne lenne ilyen meleg Ujpesten — mondja, miközben az elolvadt sminket törölgeti arcáról. Majd nevelve folytatja: — És az igazgató úr kissé skót! Képzeld, a kellekhez is én hozattam a bort, itt van a hiteles számlólap, 5 pengő 50 fillérről...

Sajnos, az igazgató úr nem hallja a vádat, mert máskülönben biztosan be-
guríttatna egy jó hordó sört, bár lehet, hogy csak Kassán ilyen bőkezű...
Bt.

Kőrössi Zoltán igazgató meg-
magyarázza Földessy Lillá-
nak és vitéz Gozmány Györgynek, hogy miért nem sörpárti még a kánikulában sem...

A DÉLIBŐB RÁDIÓJA

(Műsor: szeptember 11-től 17-ig)

Mit hallunk a jövő héten?

(Szeptember 18—24-ig.)

Hétfőn Dante műveiből kapunk érdekesnek ígérkező előadást.

Kedden Bokay—Somogyi—Ejsemann „Mesebeszéd” című zenés vígjátékát közvetítik a Vigszínházból.

Szerdán a „Századok áhítata” sorozatban az Óskeresztény himnuszok bemutatása kerül sorra.

Csütörtökön helyszíni közvetítést kapunk a székesfőváros barlangkórházából.

Pénteken a bécsi filharmonikusok Strauss-hangversenyét közvetíti a rádió.

Szombaton Kriza János „Vadrózsái”-ról beszél Faragó József.

Vasárnap ember és meséskönyv címmel Szombathy Viktor olvassa fel elbeszélését.

Erdemes meghallgatni!

Hétfő, 3.45. Repülj fecském, repülj címmel Volly István a magyar népdalokról tart énekeszámokkal kísért előadást.

Kedd, 6.50: Thurzó Gábor előadása Goetheről.

Szerda, 9.30: Törzsök Károly szobrászművész a szobrászatról beszél a mikrofon előtt.

Csütörtök, 9.15: Ignác Rózsa eszeveése.

Péntek, 5.15: Előadás a francia költészetéről és zenéről.

Szombat 7.00: Luxemburg grófját közvetítik a Fővárosi Operettszínházból.

Vasárnap, 6.50: Szilárd János: „Egy híjján húsz” című hangjátéka.

BUDAPEST II. MŰSORA EGÉSZ HÉTEN:

Naponta délután 5.00-től 5.30-ig és vasárnap reggel 8.30-tól 9 óráig hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

A KISÉRLETI ADÓ „GONDÚZÓ DERŰ” MŰSORA 415.5 m.:

Hétköznap egész héten 6.30—8.30 óráig, vasárnap 3—4-ig.

BUDAPEST I.

6.00: Üzen az otthon.

6.25: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene.

Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

8.30: Szórakoztató zene.

10.00: Hírek.

10.10: A rádió kamaragyűjtése.

10.40: Roósz Emil szalon-gyűjtése játszik.

11.40: Pajtás úrnője. Simonfay Margit elbeszélése.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

Utána: A rádiózenekar műsorából.

Közben

12.40: Hírek.

1.25: Időjelzés.

1.30: Honvédeink üzennek.

2.00: Folyamérők fűvészenekara.

2.30: Hírek.

2.45: Melles Béla-zenekar.

3.45: Repülj fecském, repülj. Volly István néprajzi előadása.

Közreműködik a Budapesti Menyecskekórus.

H É T F Ő

4.10: Szalonötös.

4.45: Időjelzés, hírek.

4.55: Magyar zeneszerzők léle-órája. A rádiózenekart vezényli Rajter Lajos. 1. Geszler György: Szent György lovag, nyitány; 2. Idrányi Tibor: Szerenád.

5.25: Károlyi Amy verséből előad Orsolya Erzsé.

5.40: Magyar nóták. Szalay László énekel, kíséri Horváth Jancsi cigányzenekara. Dalok. Nincs énnékem fehér gulyám; Dankó Pista: Most van a nap lemenőben; El kell menni katonának, népdal; Kalmár Tibor: Kidőlt keresztának; Göndör József: Hullámzik a búzatenger; Szent-irmay Elemér: Vörös bort ittam az este.

6.10: Zrínyi tanításal. V. rész. Titoktartás, családrág, hadicsel. Vitéz Markó Árpád nyugállományú ezredes előadása.

6.30: Hulló eseresznyevirágok. Rudnai-Ritter Irén japán népdalokat énekel. Összeállította, hangszerelte és a Budai Mandolinzenekart vezető Hor-

váth Zoltán. A szövegeket Szabó Miklós fordította.

6.45: Raoul Francé emlékelből. A Kis-Balaton ösvilágáról. Fordította Ormay Imre.

7.10: Malesner Béla táncszá-mokat zongorázik.

7.25: Háborús táplálkozás. Tangl Harald dr. egyetemi magántanár előadása.

7.40: Losonezy Dezső: Táncszimfonietta. Előadja a Rádiózenekar Bertha István vezényleésével.

8.00: Hírek.

8.20: Ritkán hallott mester-művek.

9.40: A toronyórák bölesőjénél. A közvetítést vezeti Veress László.

9.50: Halk melódiák.

10.00: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Részletek Suppé műveiből. A Budapesti Hangversenyzenekart vezényli Bertha István. Közreműködik Tóth Valéria és Bajnok Ferenc.

11.05: Kinek a nótája — kinek a primása. Sárai Elemér, Veress Károly és Farkas Béla cigányzenekara muzsikál.

11.45: Hírek.

Delibáb

BUDAPEST I.

- 6.00: Üzen az otthon.
6.25: Ébresztő. Torna.
6.45: Reggeli zene.
Közben
7.00: Hírek. Közlemények.
8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
8.30: Szórakoztató zene.
10.00: Hírek.
10.10: Részletek Verdi operáiból.
11.10: Hangszerek — hangulatok.
11.40: Múzeumi séták. A váci városi múzeum. Bán Márton előadása.
12.00: Harangszó. Fohász. Hímnusz.
Utána: Hanglemezek.
Közben
12.40: Hírek.
1.25: Időjelzés.
1.30: Honvédeink üzennek.
2.00: Pertis Pál cigányzenekara muzsikál.
2.30: Hírek.
2.45: Délutáni muzsika.
4.15: Gyermekdélután. A lustaság széruma. Irta Hámory Várnagy Dalma. Zenéjét szerezte Michnay Ödön. Előadják a gyermekszereplők Harsányi Gizel vezetésével.
4.45: Időjelzés, hírek.
4.55: Rég volt — szép volt... Részletek Planquette: Corne-

K E D D

- villei harangok c. operettjéből. A mesét Csontos Gyula mondja el. Személyek: Sorpoltte — Gere Lola; Grenicheux — Járay József; Germaine — Farkas Ilonka; Henri — Reményi Sándor; Gaspar apó — Csongor István; A városbíró — Rissay Pál. Közreműködik a rádiózenekar és a Földényi vegyeskar. Vezényel Rajter Lajos. Rendező A. Balogh Pál. (Az augusztus 13-i adásunk megismétlése hangfelvételtől.)
6.00: Német hallgatóknak.
6.35: Dohnányi: Szimfonikus perek. Előadja az Operaház zenekara a szerző vezényletével.
6.50: Egy óra Goethével. Közreműködik Szörényi Éva, Somlay Arthur és Ungváry László. Közben hanglemezek.
7.50: Mária-köszöntő.
8.00: Hírek.
8.20: Hallgassák meg kérem új műsoromat. Losonczy György énekel, zongorán kíséri Földes László. 1. Liszt: Ósír-bolt; 2. Leowe: Csaplárosné

- leánya; 3. Schubert: Hársfa; 4. Schumann: Vándordal.
8.40: Legyen meg a Te akaratod... Népi mesejáték egy felvonásban. Irta Ujházy György. Rendező Hosszú Zoltán dr. Személyek: Krisztus Urunk — Ignáth Gyula; Szent Péter — Toronyi Imre; Bíró — Bihari József; Peti, kisbíró — Puskás Tibor; Sala, első esküdt — Bánhidy László; Tokos, második esküdt — Kabók Győző; Ráki nő — Egyed Lenke; Zéfi — Híró Anna; Eszti — Feleki Sári; Bálint — Hoykó Ferenc; Balázs — Losonczy Zoltán.
9.10: Táncezenével a világ körül. Tiszay Andor előadása hanglemezekkel.
9.40: Műteremsarok. Látogatás Gy. Szabó Béla grafikusművész kolozsvári műtermében. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.
9.50: Liszt: E-dúr polonaise. Előadja a Rádiózenekar.
10.00: Hírek.
10.10: Hírek német nyelven.
10.20: Nótáénekesek másorából.
11.00: Háromnegyedóra — háromnegyedötomben.
11.45: Hírek.

BUDAPEST I.

- 6.00: Üzen az otthon.
6.25: Ébresztő. Torna.
6.45: Reggeli zene.
Közben
7.00: Hírek. Közlemények.
8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
8.30: Örökszép melódiák a múlt század legszebb operettjeiből. Összeállította Várhelyi Antal. A rádiózenekart Fridl Frigyes vezényli. Közreműködik Barabás Sári, Farkas Ilonka, Nagypál László, Szabó Miklós és énekegyüttes.
9.30: Balettzene.
10.00: Hírek.
10.10: A rádió hangversenydobogóján. Közreműködik Patzko Magda (zongora), Konczné Keömléy Bianca (ének) és Zsakai László (gordonka). Zongorán kíséri Dankó Aladár.
10.50: Géczy Barnabás zenekarának műsorából.
11.40: Őszi boldogság a pálosok szent hegyén. P. Gyéressy Ágoston előadása.
12.00: Harangszó. Fohász. Hímnusz.
Utána: Bartók: e-moll fonémegy (7. mű, Pro Arte vonósnyegy).
12.40: Hírek.

S Z E R D A

- 12.50: Szórakoztató hanglemezek.
1.25: Időjelzés.
1.30: Honvédeink üzennek.
2.00: Hlászny Béla táncegyüttese játszik.
2.30: Hírek.
2.45: Budapest honvédeirészlelő zenekara. Vezényel Pongrácz Géza.
3.30: Séta a csornai premontréi prépostságon. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.
4.00: Mozart-hangverseny. A Székesfehérvári Zenekar műsorának közvetítése a Fővárosi Képtár kertjéből. Vezényel Rajter Lajos.
Közben
4.45: Időjelzés, hírek.
5.40: Honvédek műsora.
6.40: Világpolitikai kérdések — vélemények.
6.50: Klasszikus ériák. Pataky Kálmán énekel, a Rádiózenekart vezényli Rajter Lajos. 1. J. S. Bach: Örömmön bened — korárelőjáték; 2. Händel: a) Xerxes; b) Jephita, ária (Pataky); 3. Paisiello: Szép molnárné, ária (Pataky);

4. Mozart: Figaró házassága, nyitány; 5. Mozart: Varázsfuvola, kópária (Pataky).
7.20: Nagy magyar regények. Babits Mihály: Halál fia. Makay Gusztáv dr. előadása.
7.40: Pertis Jenő cigányzenekara muzsikál.
8.00: Hírek.
8.20: Örödtánc a búrokon. Paganini legendája. Endrődi Béla verselt elmondja Kovács Károly. Közreműködik Jancsin Ferenc (hegedű) és a Rádiózenekar, vezényel Fridl Frigyes. Rendező Kiszely Gyula.
9.15: Rodsz Emil szalonegyüttese. 1. Ziehrer: Keringő; 2. Börschel: Aquarellek, intermezzo; 3. Friml: Rose Marie, keringő.
9.30: Szobrász a mikrofon előtt. Törzsök Károly előadása.
9.45: Svendsen: Karnevál Párisban. Előadja a Rádiózenekar, vezényel Rajter Lajos.
10.00: Hírek.
10.10: Hírek német nyelven.
10.20: Táncezene.
11.00: Magyar zeneszerzők félórása.
11.30: Liszt: Orfeusz — szimfonikus költemény. Előadja az Operaház zenekara Rajter Lajos vezényletével.
11.45: Hírek.

Hársfa ;
rdal.
Te aka-
ték egy
Ujházy
szü Zol-
Krisztus
Gyula ;
i Imre ;
; Peti ;
Tibor ;
Bánhidy
dik es-
; Ráki
; Zéfi —
Feleki
kő Fe-
cz Zol-

llág kö-
előadása

átogatás
sművész

. A köz-
ky Sán-

olonalse.
ar.

elven.

műsorá-

— há-

zassága,
Varázs-
cy).

egények.
lál fia.

adása.

nyzene-

műrokon.

Endrődi
Kovács

(és Jan-
) és a
el Fridl

Kiszely

onegyüt-
ngő; 2.

c, inter-
e Marie,

on előtt.
ása.

óvái Pá-
diözene-

Lajos.

elven.

rzők fél-

— szim-
Előadja

Rajter

BUDAPEST I.

- 6.00: Üzen az otthon.
8.25: Ébresztő. Torna.
8.45: Reggeli zene.
Közben
7.00: Hírek. Közlemények.
8.00: Hírek német, román, szlovák, rusz és szerb nyelven.
8.30: Zenekari művek.
10.00: Hírek.
10.10: Kedvelt szalonzenekarek.
10.40: Egy óra könnyűzene.
11.40: A veszély. Tormay Cecília előbeszélése.
12.00: Harangszó. Fehász. Himnusz.
Utána: Magyar zeneszerzők félszázada. Lauristin Miklós: Debreceni törtérik, balettszvit. (Operaház zenekarát Rubányi Vilmos vezényli).
12.40: Hírek.
12.50: Részletek Mozart: Don Juan c. operájából.
1.25: Időjelzés.
1.30: Honvédeink üzennek.
2.00: A rádiózenekar műsorából. 1. Rixner: Bagatell, nyitány; 2. Rust: Kolibri, jazzfantázia; 3. Zakál Dénes: Virág-szvit.
2.30: Hírek.

BUDAPEST I.

- 6.00: Üzen az otthon.
8.25: Ébresztő. Torna.
8.45: Reggeli zene.
Közben
7.00: Hírek. Közlemények.
8.00: Hírek német, román, szlovák, rusz és szerb nyelven.
8.30: Hanglemezek. I. rész: J. S. Bach: D-dur szvit (Adolf Busch kamarazenekara); II. rész: Népszerű operakórusok. Majd: Szórakoztató zene a rádiózenekar műsorából.
10.00: Hírek.
10.10: Délelőtti muzika.
11.40: A véredény-elmeszesedés. II. rész. Somló Benedek dr. orvosi előadása.
12.00: Harangszó. Fehász. Himnusz.
Utána: Farkas Béla cigányzenekara muzikál.
12.40: Hírek.
12.50: Szórakoztató hanglemezek.
1.25: Időjelzés.
1.30: Honvédeink üzennek.
2.00: Dalok és hangszeresjátékok.
2.30: Hírek. Ártelyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
2.50: A Mária Terézia 1. hangvégyalozozrod zenekara,

Délirák

CSÜTÖRTÖK

- 2.45: A rádió diákhirel.
3.00: Országos Postászenekar. Vezényel Eördög János.
3.40: Látogatás egy barnaszénbányában. Monostory Margit előadása. Közművelődési előadássorozat.
4.00: A rádió kamaragyűjtése. Tagjai: Gémes Irén, Páricsi Pál, Kocsis József, Kocsis László és Frank Lajos. 1. Sammartini: Trio szonáta; 2. Pugnani: Largo espressivo; 3. Giardini: Gigue; 4. Dittersdorf: Scherzo; 5. Novák László: Dallam változatokkal; 6. Otto Ferenc: I. tétel a d-moll zongorahármasból.
4.45: Időjelzés, hírek.
4.55: Toki-Herváth Gyula cigányzenekara muzikál.
5.20: Vilhar a Hortobágy-pusztán. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.
5.30: Táncezene.
6.00: Német hallgatónknak.
6.35: Zeller: A madarász, egyveleg. Előadja a Rádiózenekar Vincze Ottó vezénylésével.

- 6.50: Az Ismeretlen Szerző emlékezete. Hegedűs Árpád előadása. Közreműködik a Budapesti Kamarakórus Paulovits Géza dr. vezénylésével.
7.20: A rádió hangversenydobogóján.
8.00: Hírek.
8.20: Rádiózenekar. Vezényel Rajter Lajos. Közreműködik Grosz Julia és Udvardy Tibor.
9.15: Nők—nők—nőknek. „A művész édesanya”. Ignácz Rózsa csevegése.
9.30: Dohnányi: Pierrette lányola, szvit. Előadja az Operaház zenekara, vezényel a szerző.
10.00: Hírek.
10.10: Hírek német nyelven.
10.20: Mindenből egy keveset. Közreműködik Barabás Sári, Gémes Irén, Herbert Ernst Groh, Laczkovics János, Ország Tivadar, Koréh Endre, Szabó Ilonka, Szabó Miklós, a Budapesti Hangversenyzenekart Paul Tibor, a Légierők zenekarát Dorozsai Károly, a Rádiózenekart Bertha István, Friedl Frigyes és Rajter Lajos vezényli.
11.45: Hírek.

PÉNTEK

- 2.55: A tapintva látó munkások között. Közvetítés a Vakok Országos Intézetéből. Vezeteli Veress László.
4.10: Ádám Jenő népdalléírásának műsorából. Dalolgasunk. Énekegyüttes zenekari kísérettel. Lement a nap a maga járásán; Nád a házam teteje; Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok; Erdő nincsen zöld ág nélkül; Ez a kislány akkor sír; Marosszéki kerek erdő; Egy gyenge kis madár; Tavasz szél vizet áraszt; Garancséri-utca; A citrusfa levelestől, ágastól; Zöld erdőben, zöld mezőben.
4.35: Händel: Orgonaverseny (orgona: Alfred Sittard, a Berliini Filharmonikusokat Leopold Ludwig vezényli).
4.45: Időjelzés, hírek.
4.55: Sportközlemények.
5.00: A Vitézi Rend Zrínyi Csoportjának műsora.
5.45: Francia múzsa. A francia líra és zene remekei. Közreműködik Pápay Klára és Apáti Imre. Közben hanglemezek.
6.25: Pertis Pali cigányzenekara muzikál.

- 6.40: Semlegesek háborúja. I. rész: Portugália. Megyery Ella előadása.
7.00: Halhatatlan zene mesterrel a német birodalmi rádió műsorából. Mozart-est. Hangfelvétel.
8.00: Hírek.
8.20: Magyar zeneszerzők félszázada. A Rádiózenekart vezényli Bertha István. 1. Sándor Jenő: Dal és táncgyeveg; 2. Ortutay Lajos: Jöjj szerelem, keringő.
8.50: A képszerkesztés titkai. Csizmarik J. Mátyás előadása.
9.00: Tabányi Mihály együttese játszik.
9.30: Tábortűznél Gábor Áron tűzérfaival. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.
9.50: Doppler: Ilka, nyitány. Előadja a Rádiózenekar Vincze Ottó vezénylésével.
10.00: Hírek.
10.10: Hírek német nyelven.
10.20: Pezsgő ritmusok.
10.50: Bruckner: III. szimfónia (d-moll). Előadja az Operaház zenekara, vezényel Rajter Lajos.
11.45: Hírek.

- 6.00 : Üzen az otthon.
 6.25 : Ébresztő. Torna.
 6.45 : Reggeli zene.
 7.00 : Hírek. Közlemények.
 8.00 : Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
 8.30 : Zenekari művek.
 10.00 : Hírek.
 10.10 : Könnyű zene, könnyű perek. Közreműködik Gémes Irén, Hembert Ernst Groh, Kiss Ferenc, Laczkovich János dr. és a Rádiózenekar Bertha István és Fridl Frigyes vezényletével.
 11.10 : Magyar zeneszerzők féltőrája. Közreműködik Horányi Karola (ének) és Bisztriczky Tibor (hegedű). Zongorán kísért Szirányi János.
 11.40 : A esodálatos gyöngy. Harsányi Gizli meséje.
 12.00 : Harangszó. Fohász. Himnusz.
 Utána : Léglerők zenekara. Vezényel Doroszlai Károly. 1. Nulé : Dladalmi induló. 2. Harinuzzi : Sziciliail szvit. 3. Blanc : Ifjú fasziták, induló
 12.40 : Hírek
 12.50 : Filmdalok.
 1.25 : Időjelzés.

BUDAPEST I.

- 7.00 : Fohász. Szózat. Reggeli zene.
 8.50 : Hírek.
 9.30 : Egészségügyi kalendárium. Az Országos Közegészségügyi Intézet közleménye.
 10—11.10 : Egyházi ének és szentbeszéd a Szent István Bazilikából.
 11.15—12.10 : Evangélikus istentisztelet.
 12.15 : A Székesfővárosi Zenekar hangversenyének közvetítése a Fővárosi Képtár kertjéből. Vezényel báró Lukács Miklós. Közreműködik Báthy Anna.
 1.45 : Időjelzés, hírek.
 2.00 : Művészlemez. 1. Bach: Kis g-moll orgonafuga (zenekar). 2. Händel: Arioso (Emmi Loisner). 3. Giordani: Caro mioben — ária (Heinrich Schlusnus). 4. Weber: Rondo (hegedű: Heinz Stansko). 5. Donizetti: Lammermeori Lucia-hatos az I. felv.-ből (Galli-Curci, Homer, Gigli, de Luca, Pinza és Bada.) 6. Mozart: Così fan tutte —

SZOMBAT

- 1.30 : Honvédelmi üzenek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
 2.00 : Rendőrzezenekar. Vezényel Bánfalvi Miklós.
 2.30 : Hírek.
 2.45 : Szórakoztató zene. 1. Paisiello : Urhatnám szolgálo, nyitány (EIAE szimfónikus zenekar, vez. Tansini). 2. Weber: A dűvös vadász, részlet (Ise Koegel, Carla Spletter, Peter Anders, Hans Heinz Nissen). 3. Schubert : Rosamunda, közzene (Berlini Filharmónikusokat vez. Hans Schmidt-Isserstüdt). 4. Rossini : A tolvaj szarka, nyitány (Berlini állami opera zenekara, vez. Bruno Seidler-Winkler). 5. Flotow: Márta, részlet (Erica Koch, Clara Ebers, Wilhelm Lang és Jakab Sabel). 6. Bizet : Carmen, közzene a III. felvonásból, zenekar). 7. Wolf-Ferrari : Susanne titka, nyitány. (A zenekart vez. Max Schönherr). 8. Kodály : Mátrai képek, (Vakok Homérosz Énekkara, vez. Schnitzl Gusztáv). 9. Puccini : Manon Lescaut, ábránd (Milanói Szimfónikus zenekar, vez. Molajoll). 10. Schultze : Fekete Péter, részlet (Heinz Matthe,

Hans Heinz Nissen, Lore Hoffmann és gyermekkar). 11. Hubay II. csárdajelenet, hegedű: Tolmányi Emil). 12. Korman: Népünnepély, nyitány, (Berlini Rádiózenekar, vez. Hans Ludwig Kormann). 13. Dostal: Szervusz Bécs, egyveleg (Paul Hörbiger).

- 4.10 : A legeredményesebb magyar vadászpilóta-osztálynál. A közvetítést egy hadi repülőteréről vezeti Budinszky Sándor.
 4.45 : Időjelzés, hírek.
 4.55 : Nótaféltő virágai. Utry Anna és László Imre énekel, kísért Toki-Horváth Gyula cigányzenekara.
 5.25 : Kislőkei Szakáll Erzsébet verséből ad elő.
 5.35 : Német hallgatóknak.
 6.10 : De Falla : Három tánc. (Hanglemes).
 6.50 : Külföldi tájékoztató.
 7.00 : Luxemburg grófja. Operett három felvonásban. Az I. felvonás után: Hírek.
 10.00 : Hírek, löversenyeredmények.
 10.10 : Hírek német nyelven.
 10.20 : Ki mit szeret ?
 11.45 : Hírek.

VASÁRNAP

- ária (Julius Patzak). 7. Brahms: Esz-dur rapszódia (119. mű) zongora: Ely Ney. 8. Verdi: A végzet hatalma — ária a II. felv.-ből (Dusolina Giannini). 9. Lortzing: Undine — kettős a III. felv.-ből (Emmy Bettendorf és Gerhard Hüsch). 10. César Frank: Pastorale (orgona: Edouard Commette). 11. Giordano: André Chénier — ária az I. felv.-ből (Giovanni Martinelli). 12. Puccini: Pílangókisasszony — ária a II. felv.-ből (Dusolina Giannini).
 3.00 : A Földművelésügyi Minisztérium rádióelőadásorozata.
 3.45 : Oláh Kálmán elgányzenekara muzsikál.
 4.15 : Az utolsó próba. Gáspár Jenő elbeszélése.
 4.30 : Részletek Huszka Jenő operettjéből.
 4.55 : Hírek.
 5.00 : Egy óra könnyű zene.

- 6.00 : Francis Jammes verseiből előad Gáborjánai Klára.
 6.20 : Magyar zeneszerzők féltőrája.
 6.50 : Egy híján húsz. Dalos játék egy felvonásban.
 7.10 : Dobnányi Ernő zongorázik.
 7.30 : Vasárnapi séta egy kézszorítás körül. Ormay Imre csevegése.
 7.45 : Magyar nóták : Szántó Gyula énekel, zongorán kísért dr. Balázs Gyula.
 8.00 : Hírek.
 8.20 : Mesél a Bécsi-erdő. A Rádiózenekar Ferencsik János vezényli. „Strauss-hangverseny”.
 9.00 : Erdélyi költők. Áprily Lajos verseiből előad Koltay Gyula.
 9.15 : Bach : [4. Brandenburi koncert.
 9.35 : Hangképek a vasárnapi sportjáról. Beszél Pluhár István és Legényei József dr. Utána Sporteredmények.
 10.00 : Hírek, löversenyeredmények.
 10.10 : Hírek német nyelven.
 10.20 : „Haydn-est”.
 11.10 : Táncezene.
 11.45 : Hírek.

REGÉNY. — ÍRTA: MADOS GYÖRGY

(8.)

VII.

— Sáríká, ha valaki keresne, mondja, hogy nem vagyok idehaza. Koltay Róbert adta ki ezt az utasítást. Miután az öreg gazdasszony a szobából dűnyögve kicsoszogott. Koltay leült a zongora elé. A villanegyed csöndje unatkozott a szoba falai között. Riadozva menekült ez a csönd, mikor a zongora hangja belecsattant. Pedig lágy akkordok következtek. A bűnbánó Persephone dalát játszotta Koltay. Dúdolgatta is. És maga elé képzelte Persephone alakját. Napsütésben áll az asszony, fehér hegyormon, sugárözönben és az ősi örök titkot szomjazza: a boldogságot. Benne van az mindenben, benne van a búzatenger zsongásában, csillagok fénylésében, hegedűk alvó húrjában, cikázó lepkék, csókolódzó galambok, koncra talált farkasok örömeiben, magában rejti olykor egy könnycsepp, a bimbó zöld burkából kimosolyog, csak a mindig újra vágyó ember lelkéből hiányzik. De a jók, akik az ég elborulásában is megérik a szépet, megtalálják a boldogságot. Az ő szívükben a mindenség szíve dobog. Ezt énekli a hegyormon Persephone. A dal leszáll a völgybe. Andrea, akit a felhőbe vágyó asszony lent hagyott, megindultan hallgatja. Sípján dalokat játszik, majd énekelve válaszol. Vére abból a sebből hulldogál, melyet Persephone ütött. De az asszony szemében látja a bűnbánat harmatát. És megbocsát.

Koltay valahányszor ezt a melódiát játszotta, mindig a megváltás szent borzongását érezte. A szíve gyötrő látát ilyenkor nem érezte. Másfél esztendeje mult annak, hogy a feleség kirepült innen a csendes fészekből. Ez idő alatt a magánosság óráiban megkomponált egy operát. A szöveget is maga írta. Két elárvult lélek drámájából építette fel a mesét. Persephone és Andrea szerelméből. Beleüvöltötte ebbe a megsebzett vad fájdalomt és a fülemile csendesen sírdogáló keservét. Lelkeket teremtett, melyekbe átoltotta keservét. Lelkeket teremtett, melyekbe átoltotta vérükbe az élet tűzét.

E nap estéjén sokáig üldögélt a zongora mellett. A hangszekrény fedelén heverő kótaköteget, a kész művet nézte. Töprengett. Napok óta viaskodott már önmagával amiatt, hogy részt vegyen-e a párizsi opera dalmű pályázatán. Felnyitotta a Zenei Hírlapot. Elovasta még egyszer a feltételeket. A benyújtott mű lehet modern, de felépíthető klasszikus formák között is. Vonatkozik ez úgy a tárgyra, mint a zenére. A pályázat nemzetközi.

Éjfélig töprengett, amíg végre határozni tudott. Másnap becsomagolta a kótaköteget és elküldte Párizsba. Levelet is mellékelte hozzá. Csak annyit írt bele, hogy ne kutassanak a személye után. Nem óhajtja magát megnevezni. Őszinte volt ez az elhatározása. Nem a hiúságát akarta a világ hódolatában megfűroszteni, ha esetleg nyertes lesz a pályaműve, hanem vigaszt akart a boldogtalan embereknek. Az volt a hite, hogy a vigasz erősebb, ha senki nem tudja, hogy harmatos sugarai a világegyetem mely atomjából áradnak.

Miután most már túl volt a művével kapcsolatos gondokon, nem fogott nagyobb munkába. Pihent. Olvasgatott, sétált, meglátogatta a régi barátait. De amikor esténként a zongora előtt ült, játék közben ujjai egyszerre csak elaludtak a billentyűkön. Csend lett körülötte. Ilyenkor Vilmával beszélgetett. Szemben vele a zongorán könyökölt. A hangját is hallotta. Nagy mélykék szeme átmosolygott a homályon. Aztán az arca hirtelen elborult. Azt mondta, hogy maga Róbert úgy néz rám, mintha már nem szeretne.

Koltaynak erősen vert a szíve.

— Halálosan szeretem, jobban, mint valaha! — robbant ki belőle a forró vallomás. Kiáltva mondta ezt. Felrettent a saját hangjától. Halántékában fájdalmasan meglüktettek az erek és amikor felállott, szédülve kapaszkodott a billentyűláda oldalába.

Napról-napra lázasabb nyugtalanság gyötörte Vilma után. Amíg az operáján dolgozott, ez a vágyódás, ez a tüzelő kín feloldódott az alkotás lázában és átömlött a dallamok hanglelkébe. De most már újra itt ég benne, a húsát, vérét, idegeit emészti. A sóvárgásnak ezt a pokoli tűzét csak az olthatja el, ha ismét magáénak tudhatja Vilmát. Ez a gondolat napról-napra jobban hatalmába kerítette.

Delibáb

Vilma már hónapok óta csak egy-egy rövid táviratot küldött. Semmitmondó szavakat. Ez is korbácsolta. Nemrégén álmában egy sudártermetű, csupacsont francia tisztel látta sétálni. Összebújtak. Meghittén mosolyogtak egymásra. Azóta valahányszor erre az álomra gondol, mindig a szívébe vág ez a mosoly. Azt a franciát meg már olyan élesen látja maga előtt, hogy a revolver csövét homlokának tudná irányítani. Most is itt állott előtte. Csak a torkát kellett volna elkapnia.

Irtózatos vergődéséből az öreg gazdasszony riasztotta fel. Levelet adott be, Koltay reszkető kézzel nyúlt utána. Feltepte és türelmetlenül olvasta.

Kedves Koltay!

Párizs, március 8.

Ezt a levelet még meg kellett írnom Önnek. Innen írom, az élet és a boldogság csúcsáról, ahol már — úgy érzem — művészi sikerem a beteljesedés felé halad. Ezt a dicsőséget Ön jósolta nekem. A szavaira is emlékszem. A legszebb szavak voltak, melyeket életemben hallottam. Arról még nem értesítem Önt, hogy időközben a Nagy-Opera tagja lettem. Eddig csak tanultam és a professzorom állítása szerint, mint színész is a legelsőkhöz tartozom. Tizenhetedikén mutatkozom be Párizs közönségének. Ez az alkalom lesz egyszerű smind premierje egy nagyszerű operának is. Én Persephonének, egy bűnbánó asszonynak a szerepét énekelem benne. A szerep is kitűnő, de megragadóan szép a zene. Szívbemarkoló. Meghódít mindenkit egy csapásra. A mű szerzője ismeretlen. Ez még jobban felcsigázta a párizsiak érdeklődését. Én hálával és meghatottsággal gondolok az ismeretlen szerzőre, mint aki e művével életem legszebb óráit adta és fogja adni nekem.

Most pedig arra kérem, bocsásson meg, ha egyetlen rossz percet szerzek Önnek. Tudom, hogy Ön jó. A jók és tiszták pedig mindent megértenek. Fájdalommal bár, de vissza kell adnom Önnek a szabadságát. Az a gondolat lett úrrá fölöttem, hogy nem illik és nincs jogom egy férfit ilyen körülmények közt lekötve tartani. Remélem, ezzel könnyíték az Ön helyzetén.

El nem múltó hálával gondol Önre

Gál Vilma

Koltay megdöbbenve nézett a levélre. Nem tudta, hogy mit érez. Az öröm és fájdalom halálos bírokra kelt benne. Egyszer az egyik kerekedett felül, máskor a másik.

A dívánhoz támolygott és rárogyott. Amikor kábulata engedni kezdett, szétpillantott a szobájában. Ugy bámult az ablak előtt felgyulladó utcai lámpára, mint aki vak álomból ébred. A gondolatait kezdte rendezni. Egyszer még átfutotta a levelet. Annyit már érzett, hogy hinni tud. Ez az érzés hatalmas erővel ömlött át rajta.

Felállott. A zongora kótatartóján megpillantotta a bűnbánó Persephone dalát, a lenyűgöző erejű, csodálatos áriáit. Ezt fogja Vilma ott a párizsi opera színpadán énekelni... Amikor Koltay erre gondolt, már sejtette, érezte, tudta, hogy az elhagyott Andrea győzni fog.

VIII.

Koltay számára már nem volt megállás. Szorongató türelmetlenség kínozza. Még aznap estéjén elutazott. Az egész út, melyet két nap alatt tett meg, egyetlen kódós villanással merült el az emlékében. Az apró állomásokra, a felbukkanó tájakra nem is emlékezett, csak Pest, Bécs pályaudvarainak kivilágított üvegdomjja vetítődött vissza szeme elé. Tizenhetedikén, a premier estéjén érkezett meg Párizsba. Átsietett a pályaudvarral szemközt levő hotelbe és frakkba öltözött. A szállodából egyenesen az Opera elé hajtatott. Az utcát ezernyi lámpa ontotta tele fényével. Dübörgött, rohant, harsogott a paloták alatt az élet. Autók hosszú sora kigyózott ködbevesző messzeségbe. A gyalogjárdán tarkán nyüzsögött az emberek raja.

Koltayt a bódult kavargás, ez a nagy robogó ütemű láрма erőssé tette. Mosolyogva nézett vissza az utcára, mielőtt belépett az Opera palotájának forgóajtáján. Felsietett az irodába. Az előterem csillárja alatt, a nagy égősárga szőnyegen pillanatra megtorpant, mikor a titkár utána kiáltott. Nem nézett hátra. Az a belső erő, amely idáig sodorta, belédította a szárnyas ajtón.

(Folytatjuk)

Nőkről a nőknek

A divat túlzásainak

soha nem volt kevesebb létjogosultsága, mint történelmi eseményektől írzó napjainkban, amikor ezer és ezer súlyosabb és komolyabb problémánk van, mint egy-egy ügynevezett ruhaköltemény körülrajongása. Az életükért harcoló államokban ma már mindenütt megszüntették a luxust és ez nagyon helyes is, mert a dolgozó, harcoló ember előtt mi sem ellenszenvesebb a felbecsültetlen tétlen dámánál. A mai asszonyoknak, lányoknak mindössze annyi az igénye, hogy öltözködését a rendelkezésre álló anyagokból, legtöbbször a már meglévő régi ruhák átalakításával oldja meg. A nagy külföldi divatházak vezetői ezt a szempontot igyekeznek megtartani modelljeik tervezésénél. Az őszi nem annyira új formákat, mint inkább új színeket hoz, mégpedig az őszi szelíd, kissé pasztelles színeit. Az idei őszi ismét találkozni fogunk a kosztüm-megoldásokkal. Az őszi kosztümöknél sok gyakorlati megoldást kell találni a hölgyeknek, mert a mai anyagszűk világban nemigen lesz lehetséges egy-egy férjruha anyagszükségletét megkivánó új kosztümök kreálása. Ugyanesek egyszerűség lesz az uralkodó forma az első őszi széllel beköszöntő kalapviselésben. A nyári kalaptalanság rövidesen megszűnik, mert a drága dauert, bármilyen tartós is legyen az ügynevezett örökhullám, a kőszia szeptemberi szél rövid percek alatt bosszantóan tönkreteszi. A mai nő, hacsak a legkisebb közösséget is érzi nehéz viszonyok közepette dolgozó asszonytársaival, régóta lemondott ékszereinek hivalkodó csillogtatásáról. A német és svájci iparművészek egyébként az ékszer-problémát olyan sikerrel oldották meg, hogy munkájuk hazai

izléses őszi, délutáni ruha sötétlék anyagból. A szoknyarészen három vízszintes esikozás az ujjak és a gallér ugyanezek esikozással díszítve (Haus der Mode)

Világos drap ruha, ugyanilyen szoknyával és széles bordűrrel. A kantáros kombináció barna könnyű szövetből készült

Kék-fehér esikozású pikéblúz, mandzsettákkal, a mellrészen két rávarrott szalagtormával

viszonylatainkban is követésre találhatna. Bájos és finom ízléssel elkészített fa-karék, nyakláncok egész sorozatát láthatjuk a külföldi lapokban. A hölgyeknek még attól sem kell félniök, hogy ezerszámra egyformán készült bazárarabokat kapnak a bijouterie-üzletekben. Csaknem minden egyes kis levél- és állatmintákat utánozó karék, nyaklánc, brüss más és más, úgyhogy mindenki találhat egyéni ízlésének megfelelő ruhájához illő faékszereket.

Az őszi esőzések beálltával baj lesz az emeletmagas parajatalpú cipőkkel is. A parajának habár egyik legnagyobb előnye a vízhatlanság, nem valószínű, hogy megfelel az esőtől fényes városi utcákon. A műtalpipar fejlettsége azonban bizonyára meg tudja oldani ezt a problémát is. Sokkal nagyobb gond a nyári harisnyanélküliség után az őszi harisnyaviselet. Ezen a téren a legnagyobb takarékoságra lesz szükség és bizony el kell nézni, ha kifogástalan úrlányok és asszonyok harisnyáján kisebb-nagyobb műtéli beavatkozásnak látjuk majd nyomait. Asszonyaink, leányaink, ügyessége azonban már sok bizonyítottól adott arról, hogy határos a csodával is. Így hát majd csak megoldják valahogy a harisnyatakarékosság sok fejtörést okozó feladatát is. (T. I.)

Finomhatású nyersselyemblúz. Hozzá szürke szövetszoknya. Egyszerű szabás, elegáns, fiatalos viselet

Övönő. Kérdésére csakis valamelyik övönőképző igazgatósága adhat pontos felvilágosítást. Nem tudom, lakóhelye közelében van-e ilyen iskola, ha nincs, úgy forduljon a budapesti csalóganyművei, vagy Damjanich-utcai képző igazgatóságához. Kívánom, hogy a tanulás és szeretetből fakadó foglalkozás meg hozza lelke békéjét.

Potyí. Ha a férfi ennyire befolyásolható s ma már nem használható indokokba kapaszkodva szakítani tudott, nem érdemes érte búsulnia. Örüljön, hogy idejében kiderült igazi gondolkozása s nem később, vizit után hivatkozik apja elveire. Most is fáj, hogy tisztességes, jó édesapját lenézik, de akkor még sokkal jobban fájhatna. S maga ez a lény magában hordja a későbbi egyenlenségeket is. Soha nem lehet jó házasság az, ahol már jó előre társadalmi különbségekre, vagy vagyoni kérdésekre hivatkoznak. Felejtsse el ezt az embert, s igyekezzék még jobban jó szüleinek segíteni amúgy is nehéz sorsukban.

Íróasztal. Azt hittem, a mai időkben minden fiatal leány megtanulta, hogy nem lehet külső körülményekhez irányítani életét, hanem először is belső értékeket kell keresnie. Ha valaha, úgy most ez a háború megmutatta, milyen veszendő minden anyagi érték, mennyire bizonytalan az egész földhöz tapadó élet s mennyivel többet ér külsőségeknél a benső vonzódás, tisztá érzés. Ha ezt megtalálta a férjében, ne nézze, milyen szerszámmal keresi kenyerét. Saját családjuk példájából láthatja, hogy származás és magasabb életszínvonal sem mindig teremti boldog házasságot. Már pedig az életnek ez a visszavonhatatlanul komoly lé-

pés a legnagyobb értéke. Ha ezt remélheti, csak fogja meg bátran azt a munkáskezet és vezesse át magát egyszerűbb, de békésebb életbe. De ez csak úgy sikerülhet, ha nem hallgat „barátnők” kicsinyítő szavaira, hanem bátran, büszkén vállalja érzéseit és hűséggel, szeretettel segíti majd élettársát.

Tanúestelen. Nem először látom, hogy ismeretlen idegenekkel folytatott levelezést nagyon nehéz személyes találkozással áthidalni. Kint harcoló katonáinknak melegebben mernek írni a leányok, s onnan is áradó, tüftütött sorok jönnek, hiszen nem is az ismeretlen leány után vágyódnak, hanem arra, amit ezek a levelek jelentenek: otthonra, nyugalomra, derűs, kedves percekre. Mikor hazatérnek, régi életkörülmények fogadják be őket s ezért családik olyan gyakran az a fiatal leány, aki a meleg levelekből meghitt, ilthoni találkozásokat remélt. Fordítva is így van ez: a hazatérő katonára is többet várhatott kint, mint amit itthon kaphat, hiszen a megismerkedés egészen más hangulatot hozhat, mint amit a levelek árasztottak. Nyugodjék bele, hogy ez történt kettőjükkel is. Egyelőre ne tegyen semmit. Várja meg, míg véletlenül találkoznak, s ha nem, akkor fogadja el ezt Isten rendelkezését. Nem történt egyéb, csak annyi, hogy soraival megszépíthette egy küzdő magyar fiú nehéz napjait. Erre mindketten jólesően gondolhatnak majd vissza.

Bánatos leány. Becsületes szíve már megadta a tanácsot: más asszony férjét kerülnie kell, ha már az a csapás érte, hogy beleszeretett. Ne higgyen ennek a nő embernek. Az még elképzelhető, hogy szerencsétlen családi életű férfi beleszeret egy leányba, de akkor tiszteli, becsüli, s ő keres megoldást, hogy a rossz házasságból megmeneküljön. Itt azonban erről szó sincs; úgy látszik, a férfi, egészen jól éli feleségével is, csak szeretné, ha mellette más is kedvében járna. Igyekezzék kitérni az útból, s munkájában, jó édesanyja megértésében támaszt kap. Az idő meg majd meghozza a felejtést és az igazi érzést is. Ez aztán megjutalmazza tisztességes viselkedésért.

Ceglédi olvasóm. Nekem kell megköszönöm megértését, az író legszebb jutalmát. Vesse a jó Isten továbbra is s engedje meg, hogy mindig megtalálhassa nehéz órákban a világító sugarat.

Marietta. Szegény kis lányom, nagy árat kellett már eddig is fizetnie hűségességéért. Más tizenhét éves leány még iskolába jár, könyveivel foglalkozik, s Maga már két család után ismeri az életet. Első esetben örülnie kellett volna, hogy idejekorán megismerte a ravasz és jellemtelen fiút, aki egyszerre kettőjüket bolondította és mindkettőjüket kijátszotta. Másodszor meg valószínűleg félre magyarázta a helyzetből eredő apró figyelmességeket, kedveségeket, amik a férfi részéről szinte kötelezők voltak. Ne búsuljon hát ezután sem, soha nem lehet jó az a házasság, ahol anyagi okok gátolják a szerelem kifejlődését az egyik részről. Vöröskeresztes apolóné csak szülői beleegyezéssel lehet, enélkül ne is próbálkozzon, mert sehol nem veszik fel tanfolyamra sem. Különbön forduljon a Magyar Vöröskereszt Egyesületéhez, Budapest, VIII., Baross-utca 15. Onnan részletes tájékoztatást kap s talán szüleit is sikerül meggyőznie, hogy komoly szándékkal, jó magyar szívvel vágyik erre a pályára.

Szolvelj dala. Levele csak azt bizonyítja, hogy az igaz érzés nélkül kötött házasság előbb-utóbb megtermi a keserűséget. Nagyon sajnálom, mert érzem, hogy becsületesen harcolt, felnevelte a sok gyermekét s mégis kevés szeretetet kapott. Nem csodálkozom hát, hogy az első szép szavú, gyöngédséget mutató férfi rabul ejtette érzéseit. Pedig, látja, ez rosszabb, mint a férje. Az kezdetben szeretete, igyekezett magához édesgetni, meg is becsülte, csak aztán fajult el kettőjük élete. Ez meg lelkiismeretlen, nem adhat nyugalmat, még csak rövid ideig tartó örömet sem ad, mégis olyan vágyakozva gondol rá. Szerencse még, hogy a férfi őszintén meg is mutatta érzéseit: nem számíthat rá, tehát nem szabad vele tovább törődnie. Munkája után tisztességesen megél. Hát ha az idő begyógyítja sebeit s közben férje is ráeszmél az utóbbi esztendő sok méltánytalanságára? Legjobb mégis csak az volna, ha ketten igazán új élet kezdenének a gyermekek kedvéért, egymásért s végül, annyi év után, lélekben is összetalálnának. Idegen embertől nem várhatja, hogy gyermekeit szeresse, megbecsülje. Mégis csak az volna a leghelyesebb, ha saját apjuk oltalmában tudhatná őket. Irjon máskor is. Részvételt olvastam sorait.

Kérem kedves olvasóimat, levelükre mindig írjanak jeligét, nevet és címet, mert enélkül a levélre nem válaszolhatok. Magánlevelet nem írhatok.

setták-
rmával

Bajos
nyak-
ülföldi
m kell
készült
ízletek-
s állat-
más és
ni ízlé-
zereket.

emelet-
rajának
lanság,
fényes
e azon-
problé-
risnya-
Ezen a
szükség
an úri-
ebb-na-
jd nyo-
e azon-
gy hatá-
goltják
sejtőrest
(T. L.)

szürke
elegáns.

IRTA: TURI TURGONYI ANDRÁS

Egy német katonától vette néhány cigarettáért. Aznap ment hátra pihenőbe egy rommá lőtt piszkos kis galíciai faluba. Ugy érezte, méter vastag szenny ragad a testén és csorgó nyállal gondolt egy tál tiszta vízre, a víz simogató ízére s a szappan habzó gyönyörűségére.

— Hat hét — gondolta, — hat hét a pokolban...

Lehúnyta szemét. Látta az orosz aknátűz sűrű füstjét, hallotta a robbanások recsegő zaját, felvillant előtte az égő erdő kigyózó lángja s egy szovjet katona elbukó alakja, a rohanó bakák éles sziluettje és a kopár domboldal, amelyre óriásbogárként kúszik fel három orosz harcköcsi.

A kölyökkutya a német katona kenyérszákjában ágaskodott. Csak apró, buksi feje látszott ki. A zászlós megállt és a kutyára meredt, amely fekete volt és kócos, mint egy pamacs.

Adjunk könyvet nyáron is az ifjúság kezébe!

A Forrás remek kiállítású, szórakoztató ifjúsági könyveiből felszereltünk néhányat:

Kovács Ferenc: ÖTKENYERES TRÉZSI ÉS EGYÉB MESEK. Díszes félévazonkötésben. Ára P 8.60

Mándy Iván: ENYEDI DIÁK. Bóbájos diák-történet. Díszes félévazonkötésben. Ára P 12.—

K. Szabó Ida: KATA ÉRETTSÉGIJE. A leányifjúság kedvenc könyve. Ára . . P 8.—

Orbán Dezső: AZ EZÜSTFLOTTA KINCSE. Izgalmasan érdekes regény. Ára . . P 8.—

Megrendelhetők a Forrás könyvesboltjában, Budapest, VII. Dohány-utca 12. szám. Postal megrendelés esetén kérjük a mű ellenértékét postautalványon beküldeni és bármilyen kötetet bérmentve szállít a kiadóhivatal.

— Kamerád — fordult a némethez, — mennyiért adod ezt a kutyát?

A német töprengett. A kutyára nézett, aztán a zászlósra.

— Ötven szimfónia — mondotta.

A zászlós átadta a cigarettát és karjába vette a kutyát, amely csendesen megbújt a könyöke alatt. Mozdulata otthonos volt és bizakodó.

— Te — suttogta a zászlós, — te kis bűdös. Hát hogy hívják? Mondd csak no...

A kutya csóválni kezdte a farkát. Egy tizedes lépett a zászlós mellé.

— Kutya — mondta komolyan, — kores...

— Kores? — kapta fel fejét sértődötten a zászlós. — Ez kores? Hallod, picim? Azt mondják, kores vagy.

És tréfásan megfenyegette a tizedest.

— Van már neve? — kérdezte a tizedes.

— Nincs.

— Adjunk neki, jó? Hívjuk Káplárnak.

— Káplárnak? Miért éppen Káplárnak?

— Katonakutya. És nagyon hasonlít Szalontay tizedeshez.

Felnevetett.

— Becsületszavamra, egészen olyan. Tesék már nézni. A füle... A szája...

— Káplár — mormolta a zászlós. — Jó, legyen Káplár. Nos, mit szólsz hozzá, kis-kutyám?

Káplár vakkantott és éles kis fogával belekapott a zászlós zubbonyába.

Ettől kezdve együtt éltek.

Néha felébredt éjtszaka és kezén érezte a kutya nedves orrát. Ha nagyon erős volt az ellenséges tűz s a bunker teteje megszakított a robbanások erejétől, Káplár szükölve bújt a lábához és reszketett parányi teste. Ilyenkor megsimogatta fejét, néha az ölébe vette és megnyugtató szavakat mormolt. Máskor fennhangon biztatta és ilyeneket mondott:

— Nem szégyelled magad? Szabad egy Káplárnak félni? Micsoda katona vagy? Te kis koszos... te...

Lassan teltek a napok. Káplár egyre nagyobb lett s egy idő múlva már nem is mozdult el a zászlós lába mellől. Volt úgy, hogy a tiszt mély álomból ébredt és kinyújtott kézzel önkénytelenül Káplárt kereste. Szerette érezni a kutya meleg testét, látni apró, okos szemét és orráig lógó hosszú szőrét, amely olyan volt, fehér szálú és kunkori, mint egy öregedő férfi szakálla.

Egy délután jelentéssel küldték át a zászlóst a szomszédos zászlóaljhoz. Öt óra volt. Nekiindult az útnak és magával vitte a kutyát is. Egyideig az erdőben baktattak. Utjuk friss sírok között vezetett s az egyszerű fakeresztek alól hallgatva figyeltek a halottak. Az erdőn túl nyílt terep következett, amelyet már beláttak az oroszok. Itt már óvatossában haladtak.

Mégis észrevették őket s egy perccel később rájuk zudították az aknaüzet. A zászlós hasra vetette magát, mert az akna ott robbant a közelben. Azután feltápázkodott.

Első tudatos pillantása a kutyát kereste.

— Káplár — kiáltotta, — Káplár!...

A kutya messze robbant, örülten a félelemtől, humoros, apró bakugrással, behúzott farokkal. A kiáltásra megállt és hátranézett.

Ekkor robbant a második akna.

A zászlós csak a porfelhőt látta, amely közvetlenül Káplár mellett csapott fel és lassan oszlott széjjel a kék levegőben.

A zászlós rohanni kezdett feléje, érezve, hogy valami borzasztó történet, valami szörnyű, amelynek irtózatát nem enyhíti a halál megszokottsága sem.

Káplár olyan esendően feküdt, mint egy nagyon jó gyerek. Két piaci mellső lába a teste alá tört s ahogy a zászlós melléje zuhant, gyengén vinnyogott, még élt.

— Káplár! — nyögte a zászlós, — kis-kutyám...

A kutya felpislantott. Arcán nem látszott fájdalom, inkább mérhetetlen csodálkozás, csak a szeme volt sötétebb a rendesnél és tompa fényű, akár két fekete széndarab.

A tiszt nem mert hozzányúlni és tehetetlenségében felnyögött.

Káplár ekkor roppant erővel előbbre vonszolta testét és kinyújtott piros nyelvvel megnyalta a zászlós naptól égett, poros, tehetetlen kezét.

Ez volt utolsó mozdulata. Feje előreesett, csillogó orra a földre bukott.

A zászlós sokáig maradt mozdulatlanul.

Hosszú idő telt így el, akkor karjába emelte a megtépázott, véres kis testet és megindult vissza az erdő felé. Nézte a húnyt szemeket, a kőkadt kis fejet és torkát főtogatta a keserűség. Orrát marta az erős fenyőillat, néha megcsúszott egy-egy kiálló gyökéren, észre sem vette.

Női bajusz mint válóok

nincs ugyan gyakorlatilag elismerve és mégis sok férj és vőlegény hagyja el hölgyét emiatt. A női bajusz és szakáll a legszebb arcot is elcsúfítja és sok érvel öregebbnek tünteti fel. A NIPPON japán szőrtelenítő krém fájdalom nélkül, nyomtalanul, pillanatok alatt távolítja el az alkalmatlan szőrnövést a test összes részéről. K. F. kisasszony írja: „mult héten resteltem ismerőscim előtt mutatkozni erős bajusz- és szakállnövésem miatt, félve egyesek gúnyos célzásaitól. De most, hogy az Önök NIPPON szőrtelenítője eltüntette, ismét örömmel jelenhetek meg a társaságban”. **Hattásért felelősséget vállalunk.** Eredménytelenség esetén a pénzt visszaterítjük. Szétküldés díszkért. Ára 6.10 P. két téglaly ára 9.20 P. Teljes kúra (három téglaly) ára 11.00 P. Megrendeléseket azonnal teljesít: „VALERIA” vegyipar, Budapest, VI. Szondy-utca 22/R. N. 322.

Egyszer mégis felnézett az égre, majd ismét a kutyára bámult. Benuit esendű volt s ő csak baktatott, karján a halottal. Már az erdőben volt. Egyidő múlva hangoztat hallott. Valaki ezt mondta: — Háború...

ZSIROS, FÉNYES BŐRŰEK „HELACIT”-től szépülnek SZAKÜZLETEKBE N!

S nem folytatta. Káplár buksi feje lecsúszott a kezéről. Ugy hagyta, aztán önkénytelenül megismételte a szót: — Háború...

Nem felelt rá senki.

RENDKIVÜLI AJÁNLAT

a DÉLIBÁB olvasóinak.

8 kötetből álló kis regénycsoport ára csak 3 pengő 80 fillér. 11 kötetből álló nagy regénycsoport ára 7 pengő. Az összes regények kiváló írók művei.

Megrendelhető a FORRÁS könyvesboltjában Budapest, VII., Dohány-u. 12. Postai megrendelés esetén kérjük a mű ellenértékét postautalványon beküldeni és bérmentve szállítja a kiadóhivatal.

Bizonyos kellemetlen napokon

NEOKRATIN

Kapható gyógyszerárakban.

Délibáb

az olvasó rovata

HONVÉDEINK LEVELET KÉRNEK A MAGYAR LÁNYOKTÓL:

A Tp. P. 411-ről: Mrázik János tiz., Pálinkás István örv., Kaltwasser József tiz., Szemán János szkv., Jakab János örv., Horváth György tiz., Imre Emil hv., Enyedl Ferene hv., Oláh István hv., Nagy Dénes örv., Papp János hv., L. Nagy János hv., Székely Márton tiz.

A Tp. 674-ről: Painoros János örv., Horváth Béla hv., Duhaj Mihály örv., Kiss Ferene hv., Zámorli Imre örv.

A Tp. D. 452-ről: Zakos Béla szkv., Varga János hv., Mitró István hv., Szegedi János hv., Terem Sándor hv., Drága László hv., Gubás Miklós tiz., Beszkit László hv.

A Tp. Z. 984-ről: Derbák Ferene tiz. Tp. L. 373. „Két utász”, Nagy István tiz. és Scheithauer Ferene karp. örm. Tp. C. 536-ról Urbán István hv. Tp. B. 566-ról Horváth Zoltán hdgy. és Kovács László hdp. örm. Tp. Z. 782-ről Révész Jenő szkv. Tp. B. 116-ről Csiki István zls. Tp. L. 862-ről Stágl és Profeld szkv.-ök. Tp. V. 881-ről Molnár Ferene tiz. Tp. D. 788-ról Pethő Gyula szkvő. Tp. L. 868-ról Boldizsár Iván örv. és Cseke István hv.

Tp. V. 187-ről Hasznos István tiz. Tp. F. 391-ről Csácskal Mihály szkv. Meesik András tiz. Ifj. Keresztes Nagy János tiz.

Tp. F. 119-ről: Gyetval Balázs, Nánási Lajos, Rohály Lajos, Fodor Sándor I., Jánki András honvédek és Kastura Miklós tiz.

Tp. Z. 883-ról: Fischer Nándor hv., Stefanits András hv.

Tp. A. 401-ről: Szőke József örv., Kurfls István, Uzdí József, Vam Sándor, Bán Imre, Oláh István, Kovács Zsigmond, Mardl József, Bakó Imre.

Tp. L. 751-ről: Pordán József örv., Romoska János tiz., Godzsa Péter tiz., Kiskezei Ferene tiz., Ujj Béla hv., Biró István hv., Prókai Pál

hv., Pásztor Sándor hv., Nagy Menyhért hv., Kuzmics Károly örv.

Tp. F. 335-ről: Bodnár István hv., Csánó László hv., Peszlen Lajos hv., Peregzy András örv., Zöld Zoltán hv.

Tp. A. 927-ről: Bense Mátyás hv., Kormányos István hv., Mészáros István hv., Borzasi János hv.

Tp. F. 119-ről: Vígoczky József, Bokán Mihály, Nagy Sándor I., Gerzsenyi Bálint, Bakó János, Szaboesán Márton, Jancsó József honvédek.

Tp. D. 144-ről: Barsay Zoltán hdp. örm., Bácskay Géza hdp. örm.

Tp. C. 688-ről: Láng Tibor örv., Katona Miklós szkv., Németh Sándor, Balla Lőrinc és Miklós Emil honvédek.

Tp. V. 781-ről: Tomesányi József hv.

Tp. V. 127-ről Fehszegi Gyula, Roterstein János és Szabó Zoltán honvédek. Tp. B. 50-ről Medgyesi Károly zls. Tp. H. 578-ről Kistyák Géza örv. Rácz Sándor örv. Mázik János tiz.

Tp. K. 133-ról Géral Lajos szkv. Tp. M. 299-ről Jancsó Gusztáv hv. Tp. F. 213-ről Fekete István örm. és Havasi Zoltán örm. Tp. K. 641-ről

Andrássy Lajos főtörm. Tp. B. 453-ről Keveházy József örv. Tp. K. 689-ről Horváth Gyula örm. Tp. C. 688-ről Eltes Lajos hv. Tp. M. 382. Bokor

Ferene hv. és Billbok Ernő hv. Tp. V. 187-ről Hatvani János örm. Loór Dezső örm. Gombár Miklós szv. Bogó Imre törm. Tp. K. 447-ről

Papp Ervin hv. Tp. H. 699. Balácsi József szkv. Tóth Sándor szkv. Berkes Vendel szkv. Tóth

István tiz. Geskó Mihály tiz. Tp. V. 707. Ujvári József hv. Tp. Z. 641. Morvay László hv. Tp. V. 207. Brandl László hv. Tp. H. 843. Kovács

István hv. Tp. V. 988. Czákel György tiz. és Kötay József örv. Tp. C. 519. Debreczeni Sándor hv. Tp. D. 582. Koszován János hv. Sáni János hv.

Darvas Gergely hv. Kuk Miklós hv. Riadi János hv. Tp. K. 511. Gulyás Ferene tiz. és Koesls Gyula örv. Tp. M. 674. Zelei István hv. Tp. L. 870. Szüdi Lajos hv. Sámos József hv.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENI

Be nem kért kéziratokat, rajzokat, fényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem őrünk, azokért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak e rovatban válaszolunk, levélben még válasz-bélyeg beküldése esetén sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolhatunk. Művészek és közéleti szereplők lakcímét, telefonszámát nem közölhetjük. Magánéletüket érintő kérdésekre nem válaszolunk.

S. Lajos hv. D. 315. Kedvesek, de sajnos nem közölhetők. — Meznánszky Borbála. A rejtvénymegfejtések jutalmazása hivatalos rendelet értelmében szünetel. — V. H. László hv. A. 266. Sajnos, nem közölhetjük. — H.-né Sz. Hona, Eger. Nem tudunk a könyvről. — Doby János. Ha-

bár néha meglepően szép sorai vannak, sokat kell még fejlődnie. — Pápa, Macuska. Kedves levelét köszönjük, bármikor szívesen válaszolunk kérdéseire. — Fehérlaki Vilmos, Budapest. Nem közölhetők. — Jegenyenyárfa. Ez bizony gyenge. — Simonyi Imre. Szép versek, sajnos, csökkentett oldalszámunk miatt

nem közölhetjük. — Sz. Ignátz. Sajnos, egyelőre nem válaszolhatunk közlésre, pedig szívesen hoznánk írásait. — P. Sz., Zombor. Biztosan vesszük, hogy okosabb dolgokon is törhetné a fejét. Üres óráiban az ilyen levelek helyett inkább a helyesírást tanulmányozza és olvasson jó könyveket.

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS Szerkesztő: DÁLOKY JÁNOS
Felelős kiadó: BÓR ISTVÁN. Kiadótulajdonos: Forrás Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.,
Budapest, VII., Dohány-utca 12

Nevezzünk

Csak részben

— Ön pesti?
 — Csak részben.
 — Nem értem.
 — Amikor Pestre jöttem már hatvan kiló voltam, most pedig száz-tíz kiló vagyok.

Előleg

A tisztviselő be-
 állít zord igazgató-
 jához. Előleget
 akar kérni és a ki-
 állított bontól szor-
 rongatja kezében.
 Az igazgató rári-
 pakodik.

— Az idő pénz.
 Adja elő kérését
 két szóval.

A tisztviselő odanyomja az orra elé
 a bontól.

— Kegyeskedjék aláírni.

Öszinte vélemény

— Mondja kérem, mi a vélemé-
 nye magának a tükáromról?

— Szerintem a világ leghülyébb
 fráterre.

— De kérem... ez az ember teg-
 nap kérte meg a lányom kezét.

— Na látja...

Megvalósult kívánság

— Drágám, né-
 ha nagyon szerel-
 nek megegyeszer
 húszéves lenni.

— Nyugodj
 meg szívem. Vagy
 te már „megegye-
 szer” húszesztendős.

Jogi vizsga

— Kérem, mondja meg nekem,
 hogy mi a legszigorúbb büntetés a
 bigámiáért?

— Két anyós.

Nagy különbség

— Kérem, valami ékszerrel szerel-
 nek vásárolni.

— A felesége önagságának méltó-
 ztatik vinni, vagy adhatok valami
 értékebb tárgyat is?

Kérdés-felelet

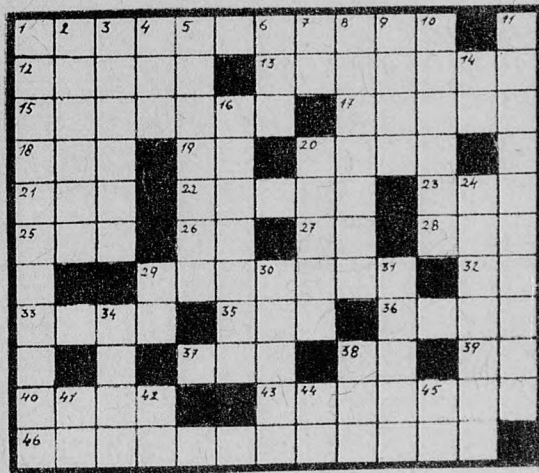
— Sok unal-
 mas vendéged volt
 ma, drágám?

— Ah, te vagy
 az első, drágám!

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes sorok: 1. Katonához tartozik. 12. Iskola-
 típus. 13. Ráteszi, régiesen. 15. Nagy pofont ad, pesti
 argóval. 17. Idegen férfinév. 18. Szélit. 19. Névelő. 20. Terü-
 let. 21. A. N. Á. 22. Háziállat. 23. Mersz közepe. 25. Takar
 mássalhangzói. 26. Az ezüst vegyjele. 27. Igeköthő. 28. Éde-
 sebb a cukornál. 29. Originális. 32. Személyes névmás.
 33. Fénymáz. 35. Góg. 36. Német sör. 37. D. Y. J. 38. Azon-
 nos mássalhangzók. 39. Fordított határrag. 40. Gyümölcs.
 43. Tavasz. 46. Magyar király volt.

Függőleges sorok: 1. Megbíz. 2. Óseink. 3. Összel
 főzik. 4. S. M. E. 5. Zápor. 6. Azonos mássalhangzók. 7. E.
 Á. 8. Lejárás. 9. Férfinév. 10. Női ruhaanyag. 11. Akaratát

érvényesíti. 14. Énekhang, szöveg nélkül. 16. Mesebeli
 éjtszaka. 20. Zsidó nyelv. 24. Ilyen a talaj. 29. Több e. 30.
 Ilyen mese is van. 31. Norvég költő. 34. Német komikus
 színész. 38. S. K. Á. 41. Azonos a 14. függőlegessel. 42.
 Aorta eleje. 44. Régi fegyver. 45. Háziállat, ékezet hiján.

MEGFEJTÉSEK

A 36. szám keresztrejtvényének kulcsmegfejtése. Viz-
 szintes sorok: 1. Sergio Failoni. 22. Erősebb a szerelemnél.
 Függőleges sorok: 2. Elvarázsol. 16. Erőművész. 20. Kare-
 nina.

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 6 pengő, félévre
 11 P 80 fill. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 50 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány-u. 12.
 Telefon: Szerkesztőség: 225-461. Kiadóhivatal (reklamá-
 ciók): 223-882, 423-771. Postatakarékpénztári befizetési
 lap száma: 9244.

Forrás Nyomdai Műintézet és Kladvállalat Rt. mély-
 nyomása, Budapest. (Felelős vezető: Molnár József)

D. SZABÓ

*Tökéletes
szájápolás
Odol*

